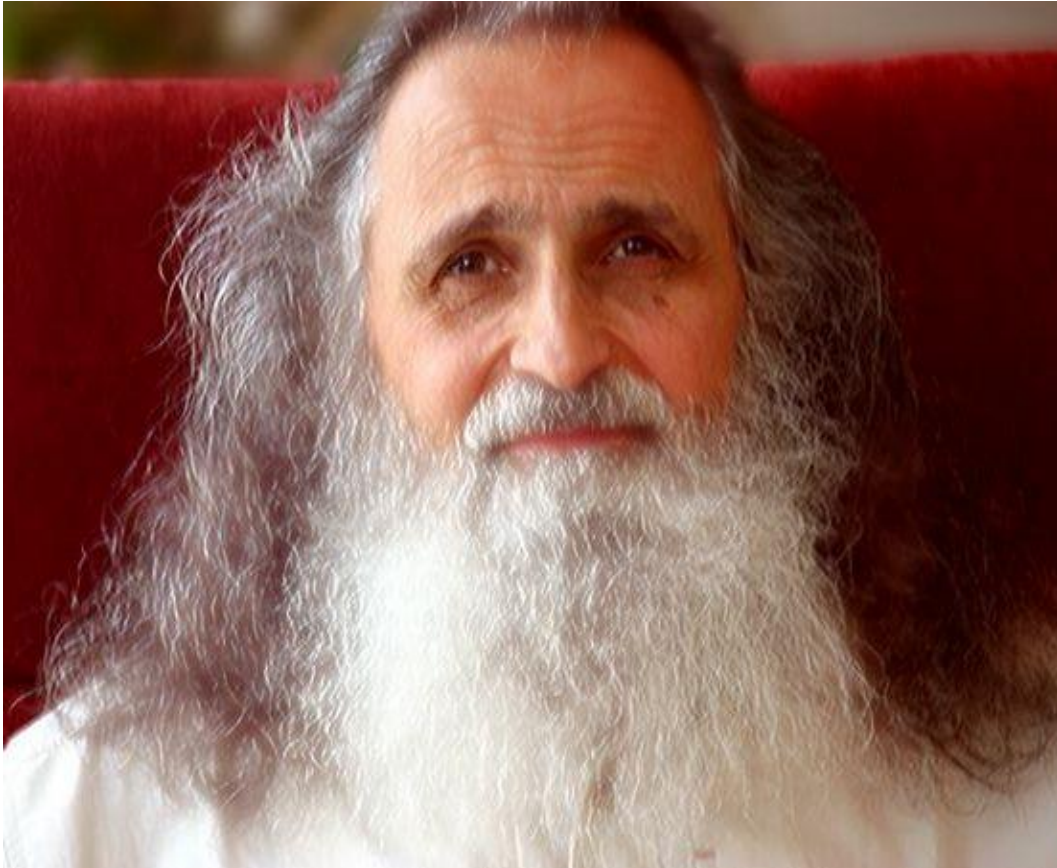

Kabbala
Leer over Tien Sfirot

met

Rabbi Michael ben Pesach Portnaar

Verkabbala Uitgevers

**Vereniging tot Bevordering van Kennis van Kabbala
Het Centrum voor Luriaanse Kabbala**

E-mail: verkabbala@planet.nl

Internetpagina: www.kabbalah-arizal.nl

Spuistraat 293
1012 VS Amsterdam
the Netherlands
Telephone: +31 (0)20 620 26 31

Alle rechten voorbehouden

© Uitgeverij Verkabbala Uitgevers, 2008

Eerste uitgave

Niets uit deze digitale uitgave mag worden verveelvoudigd of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever, uitgezonderd voor eigen gebruik of ten behoeve van artikelen en recensies ongewijzigd met vermelding van de bron.

ISBN: 978-90-78125-04-4

Oproep aan de lezer

Als u vast komt te zitten bij een deel van de tekst ondanks dat u zelf van alles heeft geprobeerd om er uit te komen, dan mag u vrijblijvend contact met mij opnemen via: verkabbala@planet.nl

Dit e-book moest zo snel mogelijk beschikbaar zijn voor onze studenten en lezers, waardoor er nog enkele taalfouten in kunnen voorkomen. Wij blijven er aan werken.

Over het boek

Het boek TES dat wij bestuderen is opgemaakt uit de originele tekst van het boek Ets Chaim (De Boom des Levens) van Arizal in het Hebreeuws met het beroemde commentaar Or Pnimie (en Hiestakloet Pnimie) van Rabbi Jehoeda Ashlag, eveneens in het Hebreeuws. De

tekst van Ets Chaim wordt in ons boek in **vette letters** weergegeven: zowel in de originele taal als in de Nederlandse vertaling. Omdat het de duidelijkheid niet zou bevorderen, wordt het commentaar haSoelam niet apart aangegeven.

Het zal voor de lezer behulpzaam zijn om voor de algemene kennis gebruik te maken van ons tweedelige e-book 'Basiscursus Kabbala'.

Deel 1 is te vinden op: www.kabbalah-arizal.nl/leergang/deel_1_bck_1.pdf

Deel 2 op: www.kabbalah-arizal.nl/leergang/deel_2_bck_2.pdf

Iedereen die dit boek met volle aandacht leest en de inhoud op zichzelf gaat toepassen, zal de weg naar de geestelijke werelden en zijn eigen bevrijding gaan aanvoelen. Stap voor stap wordt je naar je je bevrijding, vervulling, volmaaktheid geleid. Als je er diep door wordt aangegrepen en meer van die enige Instructie wil weten, kan je altijd contact met ons opnemen, en wellicht aan onze school verder gaan leren.

In het boek worden niet de volledige lessen weergegeven, maar genoeg om de eventueel geïnteresseerden een indruk te geven van dit studieonderdeel van onze opleiding Luriaanse Kabbala. Het boek kan namelijk niet de audiolessen vervangen, waar de overdracht via de leraar op meerdere niveaus plaatsvindt en dus dieper ervaren kan worden dan alleen bij een boek. Via een boek alleen kan men het geestelijke niet binnenkomen. En toch zal het grondig uitwerken van het boek veel goeds brengen.

HOOFDSTUK I

ראשית כל צריכים לדעת, שבמקום שיש לנו עסק עם ענינים רוחניים, המופשטים מזמן, מקום ותנועה, ואצ"ל עם אלקיית, הרי אין לנו את המלות להגות ולהתבטא על ידיהן, שהרי כל אוצר המלות שלנו הוא לקוח מהרגשי החושים המדומים, ואיך אפשר להסתייע בהם במקום שחוש ודמיון אינם שולטים שם

Voor alles dienen wij te weten dat in de plaats waar wij bezig zijn met de geestelijke kwesties, die afgetrokken zijn van tijd en waar geen plaats en geen beweging zijn en laat staan met goddelijkheid. Zie hier, we hebben geen woorden om uit te spreken en daarmee uit te drukken. Want onze hele woordenschat is genomen van het waarnemen van denkbeeldige gewaarwordingen. En hoe is het mogelijk om daarmee geholpen te worden op de plaats waar het gevoel en verbeelding niet heersen?

כי למשל, אפילו אם תקח את המלה היותר דקה כגון "אורות", הרי היא ג"כ מדומה ומושאלת מן אור השמש או אור מורגש של נחת רוח וכדומה, אם כן איך יתכן להתבטא עמהן בעניני אלקות, אשר ודאי לא יציעו למעיין שום דבר אמת. ואין צריך לומר במקום שצריכים לגלות על ידי המלות ההן, בכתב על ספר, בעניני משא ומתן בחכמה, כנהוג במחקרי כל חכמה, אשר אז אם נכשלים, אפילו במלה אחת בלתי מוצלחת למטרתה, תיכף יתבלבל המעיין ולא ימצא ידיו ורגליו בכל הענין כולו.

Want bijvoorbeeld, zelfs als wij een woord nemen dat het dunste is, zoals 'licht'. Dan zien wij dat dit woord ook denkbeeldig is en geleend van het licht van de zon of het licht dat aangenaam voelt voor de mens. Als het zo is, hoe is het mogelijk om daarmee de kwesties uit te drukken van goddelijkheid. Natuurlijk zullen die de beoefenaar niets bieden dat op waarheid zou lijken. Laat staan op de plaats die men te onthullen heeft en die men door deze woorden op schrift in de kwesties in verhandelingen van wijsheid zoals gebruikelijk is in onderzoekingen van elke wijsheid. Dat indien men een misstap doet, zelfs met een woord waarmee men afwijkt, zonder dat dat woord succes zou brengen dan waarvoor dat woord gebruikt wordt, direct zal de lezer in verwarring worden gebracht en zal geen begrip (handen en voeten) vinden in de gehele behandelde kwestie.

ולפיכך בחרו להם חכמי הקבלה שפה מיוחדת, שאפשר לכנותה "שפת הענפים", להיות שאין לנו שום מהות או הנהגה של איזו מהות בעולם הזה, שלא תהיה נמשכת משרשה שבעולם העליון, ואדרבה, התחלת כל ישות שבעולם הזה, הנה היא מתחילה מהעולם העליון, ואח"כ משתלשלת לעולם הזה. לפיכך מצאו להם החכמים שפה מוכנה בלי טורח, שיוכלו למסור ע"י איש לרעהו את השגתם, בעל פה ובכתב מדור לדור, כי לקחו להם את שמות הענפים שבעולם הזה, אשר כל שם מבאר את עצמו, כמורה באצבע על שרשו העליון, אשר במערכת העולמות העליונים.

Daarom verkozen de Wijzen van Kabbala een speciale taal om het geestelijke uit te drukken. Dat het mogelijk is te noemen: "taal van takken". Aangezien er geen bestaan is of bestuur van enig bestaan in deze wereld dat niet aangetrokken wordt van zijn wortel, welke in de hogere wereld is. Het omgekeerde is ook het geval dat het begin van elk bestaan dat in onze wereld is. Zie hier dat begint in de hogere wereld. Dat vervolgens zich ontvouwt naar onze wereld. Daarom vonden de Wijzen van Kabbala een taal die klaar is zonder enige moeite dat zij daarmee aan elkaar hun bevattingen konden doorgeven mondeling en schriftelijk van generatie op generatie. Want zij namen voor zichzelf de namen van de takken die in onze wereld zijn, want elke naam verklaart zichzelf alsof wijzende met zijn vinger op zijn hogere wortel welke is in het systeem van de hogere werelden.

ובזה תנוח דעתך, במה שתמצא לרוב בספרי הקבלה ביטויים מתמיהים, וגם זרים לפעמים לרוח האנושי. והוא, כי אחר שכבר בחרו להם שפה זו להתבטא על ידיה, דהיינו "שפת הענפים" כאמור, א"כ איך אפשר להם להשמיט על דרכם איזה ענף בלי להשתמש עמו מחמת נחיתות הדרגא שלו, שלא לבטא על ידיו את המושכל הרצוי, בה בעת, שלא נמצא בעולמנו איזה ענף אחר שיקחו אותו בתמורתו. כי כמו ששתי שערות אינן יונקות מנקב אחד, כן אין לנו ב' ענפים שיתיחסו אל שורש אחד. ואף גם זאת לא יתכן, להאביד את דבר החכמה המחויב אל הביטוי נחות הדרגא ההוא, ולא עוד, כי האבידה ההיא תגרום פגם ובלבול גדול בכל מרחבי החכמה, להיות שאין לנו עוד חכמה בכל חכמות העולם, שיהיו הענינים כל כך משולבים זה בזה, בדרך סיבה ומסובב גורם ונמשך, כמו חכמת הקבלה, שהענינים מלוכדים וקשורים זה בזה מראשה עד סופה, ממש כמו שרשרת

אחת ארוכה. ולפיכך אין כאן חירות הרצון להחליף ולהמיר בין הכינויים הללו רע בטוב. אלא, מוכרחים להביא תמיד בדיוק אותו הענף המורה באצבע על שורשו העליון, וגם להרחיב בו הדיבור, עד להמציא ההגדרה המדויקת לעיני המשכילים המעיינים.

אמנם כן, אותם שעוד לא נפקחו עיניהם במראות השמים, ועדיין אין להם אותה הבקיאות של יחסי ענפי העולם הזה אל שרשיהם בעולמות העליונים, המה נמצאים כאן כעורים מגששים קיר, כי לא יבינו אף מלה אחת כמשמעה האמיתי.

Daarmee zal je tot berusting komen en aandacht schenken, daarin dat je zal vinden in de vele boeken van Kabbala, vreemd klinkende uitdrukkingen. Soms zij zijn vreemd voor de geest van de mens. Dat is omdat nadat men al deze taal had gekozen om zich erdoor uit te drukken dwz "taal van takken", zoals gezegd. Hoe is het mogelijk om een of andere tak (woord) om weg te duwen zonder het te gebruiken om daarmee niet tot uitdrukking te brengen dat daarmee verbonden is. Terwijl in onze wereld er geen andere tak bestaat dat men zou kunnen nemen als vervanging daarvan. Want zoals er geen twee haartjes zijn die de kracht van een gaatje zuigen. Zo zijn er ook geen twee takken die betrekking hebben op een wortel.

Ook is het onmogelijk een begrip van wijsheid teloor te laten gaan dat verplicht is om uitgedrukt te worden door een laag woord (traptrede). Niet alleen dat. Dat teloorgaan zou een grote verwarring veroorzaken in alle breedte van alle wijsheid, aangezien we niet meer wijsheid hebben in alle wijsheden van de wereld waarin de onderwerpen zo verweven zijn volgens oorzaak en gevolg (oorzakelijkheid), zoals de Wijsheid van Kabbala. Dat de onderwerpen zijn aangegrepen en verbonden met elkaar van top tot einde als een lange keten. Daarom is hier geen vrijheid van wil om namen te vervangen, noch voor het kwade, noch voor het goede.

Het is verplicht om altijd die tak te brengen die wijst met precisie op zijn hoge wortel. Wij dienen ook daarin uit te breiden totdat wij een definitie vinden die eenduidig wordt voor de begrijpende beoefenaar. Echter diegene bij wie de ogen niet zijn geopend in de visies van de hemel en die nog niet de vaardigheid hebben de relaties te zien tussen de takken van deze wereld tot hun wortels in de hogere werelden, zij bevinden zich hier als blinden die de muur aanraken. Want ze begrijpen zelf geen woord van de ware betekenis.

שהרי כל מלה היא שם של איזה ענף ביחס שורשו, זולת, אם שיקבלו הפירוש מפי חכם מובהק, הממציא את עצמו להסביר הענין בשפה המדוברת, שהוא בהכרח כמו מעתיק מלשון אל לשון, דהיינו משפת הענפים לשפה המדוברת. כי אז יוכל להסביר את המושג הרוחני, איך שהוא.

וזהו שטרחתי בביאורי זה, להסביר את עשר הספירות, כפי שהורה לנו החכם האלקי האריז"ל, על פי טהרתן הרוחנית, המופשטות מכל מושגים מוחשיים, באופן, שיוכל כל מתחיל לגשת אל החכמה בלי להכשל בשום הגשמה וטעות, אשר עם הבנת עשר הספירות האלו, יפתח הפתח גם להסתכל ולדעת, איך להבין ביתר הענינים בחכמה הזאת.

Zie hier, elk woord is een benaming van eoa tak tav zijn wortel behalve wanneer men de uitleg ontvangt bij monde van een grote wijze, die zichzelf beschikbaar stelt om iets uit te leggen in de gesproken taal. Dat het echt zo is alsof het vertaald van de ene informatiedrager naar andere informatiedrager. Dwz van de 'taal van takken' naar de gesproken taal. Want dan kan hij een geestelijk begrip uitleggen op eoa manier. Dat is wat ik getracht heb in deze uitleg is om de '10 sfirot' uit te leggen volgens datgene hoe de AR'I za'l ons leerde volgens hun geestelijke zuiverheid die afgetrokken zijn van alle gevoelsmatige begrippen. Op de manier dat elke beginner in staat zal zijn de wijsheid van deze 10 sfirot zonder te struikelen, zonder materialisatie en fout te begrijpen. Het zal een opening maken om aandachtig te kijken en te weten te komen hoe de kwesties van deze wijsheid het beste zijn te begrijpen.

פרק א'

דע כי טרם שנאצלו הנאצלים ונבראו הנבראים, היה אור עליון פשוט ממלא כל המציאות וכו' (בע"ה ש"א היכל א'), הדברים הללו צריכים ביאור, דמטרם שנאצלו העולמות, איך היה שם בחינת מקום של מציאות, שהיה האור הפשוט ממלא אותו כולו, וגם ענין עליית הרצון להצטמצם כדי להוציא לאור שלימות פעולותיו, דמשמע מדברי הספר, דכבר היה שם איזה חסרון ח"ו, גם ענין הנקודה האמצעית אשר בו ממש, ששם היה דבר הצמצום, שהוא מתמיה מאד, דהא כבר אמר שאין שם ראש וסוף, וא"כ איך יש האמצע, אמנם כן, הדברים הללו עמוקים מני ים, וע"כ אני מוכרח להאריך בביאורם.

“Weet, dat voordat de schepsels uit Atsieloet werden uitgestraald en de schepsels werden geschapen in Brieja, was er het hoge enkelvoudige licht dat de gehele realiteit vulde.”.

Deze woorden vragen om een uitleg dat voordat de werelden werden geschapen. Hoe was daar een aspect van een plaats van de realiteit dat het enkelvoudig licht geheel vulde.

Ook het opkomen van de wens om zich te beperken, om de volmaaktheid van zijn verrichtingen aan het licht te brengen dat schijnt te betekenen vanuit het boek ('Ets Chaim') alsof daar eoa tekort was g'v (*chas ve-sjalom* – G-d behoede). Ook de kwestie van het 'middelpunt' die helemaal in Hem (E'S) is, waar de kwestie van 'beperking' is Dit is verwonderlijk, want hij zei toch dat daar geen begin en einde was. Als het zo is, hoe kan het dan het 'midden' zijn. Echter zo zijn deze dingen/woorden zijn dieper dan de zeeën en daarom ben ik genoodzaakt om uitgebreid hierop in te gaan.

אין דבר בכל המציאות שלא יהיה כלול בא"ס
המושגים ההפוכים אצלנו כלולים בו ית'
בסוד אחד יחיד ומיוחד

א) דע שאין לך שום מהות של ישות בעולם, הן מן המוחשות אל החושים שלנו, והן מן המושכלות בעין השכל שלנו, שאינו כלול בבורא ית', דהא כולם נמשכין לנו הימנו ית', וכלום יש לך נותן מה שלא יהיה בו, וענין זה כבר מבואר היטב בספרים, אמנם צריך להבין, שאותם המושגים, שהם נפרדים אצלנו, או הפוכים, עד"מ מושג החכמה נבחן בהפרש מן מושג המתקנות, שהחכמה והמתקנות ב' מושגים נבדלים הן זה מזה, וכן מושג הפועל, הוא ודאי בהפרש מן מושג הפעולה, שהפועל ופעולתו בהכרח ב' מושגים נבדלים זה מזה, ומכ"ש המושגים ההפוכים, כמו המתקנות והמרירות וכדומה, הן נבחנות ודאי כל אחת לעצמה, אמנם אצלו ית', יהיו החכמה והתענוג, ומתקנות, וחרירות, ופעולה, ופועל, וכדומה מן הצורות המשונות וההפוכות, כל זה כלול כאחד באורו הפשוט, בלי שום הכר והבדל ביניהם כלל, אלא במושג אחד יחיד ומיוחד: אחד, מורה

שהוא בהשוואה אחת. יחיד, מורה על הנמשך הימנו, שגם כל אלו הריבויים המה אצלו ית' בצורת יחיד כמו עצמותו ית'. ומיוחד, מורה הגם שהוא פועל ריבוי הפעולות, אמנם כה אחד פועל כל אלה, וכולן חוזרות ושבות ומתיחדות בצורת יחיד, שהצורה היחידה הזו, בולעת כל הצורות המתראות בפעולותיו, והוא ענין דק מאד, ולא כל מוחא סביל דא. וכן פ' לנו הרמב"ן ז"ל, על ענין אחדותו ית' בסוד אחד, יחיד ומיוחד, וזה לשונו, בפירושו על ספר יצירה פ"א מ"ז, יש הפרש מן אחד, ויחיד, ומיוחד: שם המתפרש, כשהוא מתיחד לפעול בכח אחד, נקרא מיוחד. וכשהוא מתחלק לפעול פעולתו, כל חלק שממנו, נקרא יחיד. וכשהוא בהשוואה אחת נקרא אחד, ע"כ לשונו הזך. פירוש, מתיחד לפעול בכח אחד, רצונו לומר שפועל להיטיב כראוי ליחודו. ואין שינוי בפעולותיו. וכשהוא מתחלק לפעול פעולתו, דהיינו שפעולותיו משונות זו מזו, ונראה ח"ו כפועל טוב ופועל רע, אז נקרא יחיד מפני שלכל פעולותיו המשונות יש להן תוצאה יחידה, להיטיב. ונמצא שהוא יחיד בכל פעולה ופעולה ואינו משתנה ע"י פעולותיו המשונות. וכשהוא בהשוואה אחת נקרא אחד, כלומר אחד מורה על עצמותו יתברך שאצלו כל מיני ההפכים הם בהשוואה אחת. כמ"ש לעיל. וכמ"ש הרמב"ם ז"ל שאצלו היודע והידוע והמדע אחד הם. כי מאד גבהו מחשבותיו ממחשבותינו ודרכיו מדרכינו.

Er is niets in de realiteit dat geen deel uitmaakt van E'S.
Begrippen die voor ons tegenstrijdig zijn, die zijn ingesloten
in E'S, zijn in het geheim van 'Hij is Een, Uniek en Enig'.

1) Weet dat er absoluut niets bestaat in de wereld die zowel worden gevoeld door onze gevoelens alsook die objecten die gegrepen worden met het oog van ons verstand die niet zich niet zouden ingesloten zijn in de Schepper. Want alles worden doorgetrokken naar ons van E'S.

Er bestaat geen geveer die het niet in zichzelf heeft om te geven. Deze kwestie is al goed uitgelegd in boeken. Echter dienen we te begrijpen dat die begrippen die voor ons zijn afgescheiden of tegenovergesteld lijken zijn. Bijvoorbeeld, het begrip 'wijsheid' wordt verschillend geacht van het begrip 'zoetheid'. Dat zijn 2 begrippen die afgescheiden zijn van elkaar. En zo ook 'de handelende' is inderdaad is zeker verschillend van 'handeling', want het 'handelende' en zijn 'handeling' zijn verplicht 2 begrippen die van elkaar verschillend zijn. Des te meer tegenovergestelde begrippen zoals 'zoetheid' en 'bitterheid' etc. Zeker worden zij als op zich staand geacht.

Echter bij de schepper (E'S) zullen 'wijsheid' en 'behagen', 'zoetheid' en 'scherpte', 'handelende' en 'handeling' etc; eigenschappen die verschillend en tegenovergesteld tot elkaar zijn. Al deze begrippen zijn inbegrepen in het enkelvoudige licht zonder enige herkenning of verschil tussen hen. Maar het begrip 'Een, Uniek (onderscheidende) en Enige (verenigbare)'. 'Een' leert dat E'S in een gelijkmatigheid is. 'Uniek' leert over datgene dat doorgetrokken/verspreid wordt van E'S. Dat ook al deze vele vormen van bestaan die uitkomen van dat enkelvoudige licht; zij bevinden zich bij E'S in hun absolute unieke eigenschap zoals zij zijn in eigen essentie. 'Enige' leert dat ondanks het feit dat hij de verrichter is van verscheidenheid van vele verrichtingen, toch is het 1 kracht die dat allemaal doet en allemaal keren zij terug en worden verenigd in enige eigenschap. Deze verenigende eigenschap absorbeert alle vormen die verschijnen in zijn verrichtingen. Dat is een zeer verfijnde kwestie die niet elke hersenen kan het verdragen.

En zo verklaarde ons RaM'baM (Rabbi Moshe ben Nachman) za'l over de kwestie van de eenheid van de Gezegende. In het geheim van "Een, Uniek en Enig". En dat zijn de woorden bij zijn commentaar bij het boek 'Boek Jetsiera' (boek der schepping hoofdstuk 1, misna 7). Er is een verschil tussen 'Een', 'Uniek' en "(ver)Enige". Daar wordt uitgelegd wanneer het zich "verenigd" om in een kracht te handelen, dan heet het (Ver)enigende. En wanneer het zich verdeeld om een handeling te doen, elk deel van hem heet het 'unieke'. En wanneer het is in 1 gelijkmatigheid, dan heet het "Een". Tot hier is zijn fijne uitspraak. Uitleg, wanneer het zich 'Verenigd' om te handelend door 1 kracht, dwz dat die handelt om het goede te doen. Zoals het past in Zijn eenheid. En er is geen verandering in Zijn handelen.

En Het zich verdeeld om zijn handeling te doen, dwz dat Zijn verrichtingen verschillen van elkaar en het lijkt g.v alsof het verrichten is van het goede en het kwade dan heet het 'Unieke'. Omdat voor al Zijn verschillende handelingen hebben 1 resultaat om het goede te doen.

We vinden dat Hij 'uniek' is in elke handeling en niet verandert door zijn verschillende handelingen. En wanneer het zich bevindt in een gelijkmatigheid, dan heet het "Een". "Een" leert over de essentie van de Gezegende, dat bij hem zijn alle vormen van tegenstrijdigheden zijn bij Hem in een gelijkmatigheid, zoals hierboven staat geschreven.

En zoals RaM'baM (Rabbi Moshe ben Maimon-Maimonides) za'l zei dat bij Hem is de leraar, de kennis en leerling is allemaal 1. Want zeer hoog verheven zijn Zijn gedachten tov onze gedachten en zijn Zijn wegen van onze wegen.

ב' הבחנות בהשפעה, מטרם שבאה לכלל קבלה,
ולאחר שבאה לכלל קבלה.

Twee aspecten van het geven:

1. Alvorens het komen tot totaliteit van 'ontvangen'.
2. Nadat het kwam tot 'ontvangen'.

ב) וצא ולמד מאוכלי המן, שהמן נקרא לחם מן השמים, משום שלא נתגשם בהתלבשותו בעוה"ז, ואמרו חז"ל שכל אחד ואחד היה טועם בו כל מה שרצה, ונמצא שהיה בו בהכרח מן הצורות הפוכות, דהיינו אחד טעם בו טעם מתוק, והשני טעם בו טעם חריף ומר, אשר המן בעצמו, היה בהכרח, כלול משני הפכים יחד, כי כלום יש לך נותן מה שאין בו, וא"כ איך אפשר שיהיו ב' הפכים בנושא אחד, אלא על כרחך, שהוא

פשוט ומופשט מב' הטעמים ורק כלול הוא מהם, באופן, שהמקבל הגשמי יכול להבדיל לעצמו, הטעם הזה שרוצה. ועל דרך זה תבין כל דבר רוחני, שהוא בעצמו יחיד ופשוט, אמנם כלול מכל ריבוי הצורות שבעולם, ובביאתו ליד מקבל הגשמי והמוגבל, אז יעשה בה המקבל צורה נבדלת אחת, מכלל ריבוי הצורות, המתיחדות במהות הרוחנית ההיא. ולפי"ז יש להבחין תמיד בהשפעתו יתברך, ב' בחינות: הא' היא צורת מהות השפע העליונה, טרם ביאתה לכלל קבלה, שעדיין הוא אור פשוט וכולל. הב', היא אחר שהגיע השפע לכלל קבלה, שע"ז קנה צורה נבדלת אחת וחלקית, לפי תכונת המקבל.

2) 'Ga, kom eruit en leer' van hen die het manna hebben gegeten. Dat het Manna heet 'brood uit de hemel' omdat het niet gematerialiseerd werd bij het inkleden bij deze wereld. En de Wijzen zeiden dat een ieder proefde daarin alles dat hij wenste. En we vinden dat er was natuurlijk verschillende, tegenovergestelde eigenschappen/smaken. De ene proefde erin de zoetheid en de tweede proefde erin de scherpe en bittere smaak. Waarbij het manna zelf dus de 2 tegenovergestelde smaken samen had in zich, want 'er is niets in datgene dat geeft dat niet in hem is'. Als het zo is hoe is het mogelijk dat 2 tegenpolen in 1 drager zijn? Dus moet het zo zijn dat Hij enkelvoudig is en is afgetrokken is van die 2 smaken. En hij ze heeft ingesloten op de manier dat de materiele ontvanger in staat zou zijn om voor zichzelf een scheiding te maken van die smaak die hij wenst.

Op die manier zal je begrijpen dat elk geestelijk object dat op zich genomen uniek en enkelvoudig is maar is samengesteld en bevat alle veelheid van de eigenschappen die in de wereld zijn. Wanneer het komt bij de materiele en begrensde ontvanger dan maakt deze ontvanger daarmee 1 aparte eigenschap uit de totaliteit van de veelheid van die eigenschappen, welke zich verenigen in de essentie van dit geestelijke object.

En volgens dat dienen we altijd te onderscheiden bij het doorgeven van overvloed van de Gezegende 2 aspecten: 1. De eigenschap van het bestaan van de essentie van het Hoger licht alvorens het komt tot totaliteit van het ontvangen. Dat het nog enkelvoudig en algemeen licht is. 2. Licht nadat het licht is gekomen tot totaliteit van het ontvangen, dat daardoor verkreeg het een afgescheiden eigenschap en een gedeeltelijke eigenschap volgens de eigenschappen, structuur van de ontvangende ziel.

איך אפשר להבין שהנשמה היא חלק מאלקיות

ג) ובזה נבוא להבין מ"ש המקובלים במהות הנשמה, וזה לשונם, אשר הנשמה, היא חלק אלוהי ממעל ממש ואין בה שום שינוי כלל מן ה"כל", אלא במה שהנשמה היא חלק ולא "כל": "ודומה לאבן הנחצבת מההר, שמהות ההר ומהות האבן שוות, ואין שום הבחן מן האבן אל ההר, רק בזה, שהאבן היא רק חלק מן ההר, וההר הוא בחינת ה"כל". עד כאן תמצית דבריהם ז"ל. ולכאורה הם דברים מתמיהים בתכלית, וביותר קשה להבין, איך יתכן לדרוש בחינת הבדל וחלק מן האלקיות, עד לדמות, לאבן הנחצבת מההר, דבשלמא אבן, היא נחצבת מההר, ע"י גרון ומקבת, אבל באלקיות, כביכול, איך, ובמה, יתפרדו זה מזה.

Hoe kan men begrijpen dat de nesjama (hoge ziel) deel is van de goddelijkheid?

3) In deze zullen we komen te begrijpen wat de kabbalisten (zij die ontvangen) zeiden over de essentie van de nesjama. Dat zijn hun woorden; de nesjama is het daadwerkelijke goddelijke deel van boven en er is in haar absoluut geen verandering, verschil van het Alles. Maar waarin is de nesjama een deel en niet de heelheid? Dat kan men vergelijken met een steen die is uitgehouden is van de berg. Dat de essentie van de berg en de essentie van de steen zijn het zelfde. Er is absoluut geen verschil tussen de steen en de berg. Alleen daarin dat dat steen is slecht een deel van de berg. En de berg is een aspect van Alles. Tot hier is de essentie van de woorden van de kabbalisten.

Op het eerste gezicht zijn er dingen die uiterst verwonderlijk zijn en het meest moeilijk is om te begrijpen hoe het mogelijk is om het aspect van het verschil en het deel van de goddelijkheid te verklaren en zo ver te gaan om dat te vergelijken met de steen die uitgehouden is van de berg? Het is wel aannemelijk dat de steen uitgehouden is van de berg door een bijl en hamer. Maar in de goddelijkheid, als het ware hoe en waarmee zullen zij van elkaar afgescheiden worden?

הרוחני נבדל בכח שינוי צורה,
כמו הגשמי שנבדל ע"י גרזן

(ד) וטרם נבא אל הביאור, נסביר מהות ענין ההבדלה, הנוהג ברוחניים: ודע, אשר האישים הרוחניים מתפרדים זה מזה, רק על פי שינוי הצורה בלבד, דהיינו, אם דבר רוחני אחד, קונה בעצמו שתי צורות, כבר אינו אחד, אלא שנים: ואסביר לך, בנפשות בני אדם, שהם גם כן רוחניים: ונודע החוק הרוחני, אשר צורתו פשוטה כנ"ל, וזה ודאי שיש רבוי נפשות, כמספר הגופות, שהנפשות מאירות בהם, אלא שהן נבדלות זו מזו, ע"י שינוי הצורה שבכל אחת ואחת. וע"ד שאמרו חז"ל, כשם שפרצופיהן אינם שווים זה לזה, כך דעותיהן אינן דומות זו לזו. ויש בסגולת הגוף, להבדיל בצורות הנפשות, עד להבחין בכל נפש לפי עצמה, שזו נפש טובה, וזו נפש רעה, וכדומה, בצורות הנבדלות. והנך רואה שכמו דבר גשמי, מתחלק ונחתך ונבדל, בגרזן, ותנועה בהרחקת מקום בין חלק לחלק, כמו כן דבר רוחני, מתחלק ונחתך ונבדל, בסיבת שינוי צורה מחלק לחלק, ולפי השיעור של ההשתנות, כן ישוער המרחק מחלק לחלק, וזכור זאת היטב.

Het geestelijke wordt afgescheiden door de kracht van de verandering van eigenschappen. Net als het materiële wordt afgescheiden door een bijl.

4) Alvorens wij zullen komen tot een uitleg, zullen we uitleg de essentie van de kwestie van de scheiding zoals van toepassing bij geestelijke objecten. Weet dat geestelijke objecten worden van elkaar gescheiden slechts door verandering cq verschil van eigenschappen. Dwz indien een geestelijk object verkrijgt voor zichzelf 2 eigenschappen dan is het niet meer een; maar twee: En ik zal je uitleggen dat de verschillende aspecten van menselijke nefesh ook geestelijk zijn. Bekend is de enkelvoudige eigenschappen van de bovenstaande geestelijke wet. Het is uiteraard zo dat er vele nefashot bestaan gelijk aan het aantal lichamen en dat nefesh daarin schijnt. Maar dat zij van elkaar zijn afgescheiden door verschillen van eigenschap in elke van hen. Zoals de wijzen zeiden dat net zoals hun partsoefiem cq gezichten niet gelijk zijn zo lijken ook hun meningen niet op elkaar. Men kan door het fenomeen 'lichaam' een scheiding aanbrengen in de verschillende nefashot totdat men elke ziel afzonderlijk kan onderscheiden. Tussen goede en slechte nefashot. Enzovoort in verschillende verschijningsvormen.

En zo zie je dat net zoals een materieel object wordt verdeeld, gescheiden en afgescheiden wordt met een bijl en een beweging van verwijdering van plaats tussen elk deel, zo ook een geestelijk deel wordt verdeeld, gescheiden en afgescheiden om de reden van verschil in eigenschap van deel tot deel. Volgens de mate van het verschil zo wordt ook de afstand tussen de delen gemeten en onthoudt dat erg goed.

איך יצויר שינוי צורה בבריאה, ביחס א"ס

ה) אמנם, עדיין לא הונח לנו, אלא בעוה"ז, בנפשות בני אדם, אבל בדבר הנשמה, שאמרו בה שהיא חלק אלוקי ממעל, עדיין לא נתבאר, איך נבדלת היא מאלקיות, עד שיתכן לקרותה חלק אלקי. ואין לומר, על ידי שינוי הצורה, דח"ו לומר כן, דכבר ביררנו, שהאלקיות היא אור פשוט, הכולל, כל מיני ריבוי הצורות, והפוך הצורות שבעולם, שינוי הצורה, בנשמה שתהיה באחדות הפשוטה, בסוד אחד יחיד ומיוחד, כנ"ל. וא"כ, איך תצויר לנו בחינת משונה מאלקיות, שמשום זה תהיה נבדלת, לקנות שם חלק הימנו ית'.

ובאמת, קושיא זו נוהגת ביותר, באור א"ס שמטרם הצמצום, כי זו המציאות שלפנינו, כל העולמות, עליונים ותחתונים יחד, נבחנים בשתי הבחנות, ההבחן הא', הוא צורת כל המציאות הזו, איך שהיא בטרם הצמצום, שהכל היה אז בלי גבול ובלי סוף, והבחן זה נקרא, אור א"ס ב"ה. ההבחן הב', הוא צורת כל המציאות הזו, שכבר באה מהצמצום ולמטה, אשר הכל הוא בגבול ומדה, והבחן זה נקרא, ד' העולמות, אצילות, בריאה, יצירה ועשיה. ונודע, שבעצמותו יתברך, לית מחשבה תפיסא ביה כלל וכלל, ואין בו שום שם וכינוי, שכל מה שלא נשיג איך נגדירו בשם, שכל שם, ענינו השגה, שמורה, שמושג

לנו בבחינת השם הזה. וע"כ, ודאי שבעצמותו ית' אין שום שם וכינוי כלל וכלל, וכל השמות והכינויים, המה, רק באורו ית' המתפשט הימנו, אשר התפשטות אורו ית' מטרם הצמצום, שהיתה ממלאת כל המציאות בלי גבול וסוף, היא נקראת בשם אין סוף ב"ה. ולפי זה, צריך להבין במה שאור א"ס ב"ה מוגדר לעצמו, ויצא מכלל עצמותו ית', עד שנוכל להגדירו בשם, כמו שהקשינו בנשמה כנ"ל.

Hoe kan worden voorgesteld het verschil naar eigenschappen
in de schepping in vergelijking met E" S

5) Echter het is nog niet aannemelijk voor ons behalve dan in onze wereld in de nefesh van elke mens. Maar in de nesjama waarover men zegt dat dit een goddelijk deel is van boven is nog niet uitgelegd hoe dit van het goddelijk wordt afgescheiden zodat het mogelijk is om haar te noemen 'deel van het goddelijke'. We kunnen niet zeggen door het verschil van eigenschappen dat om het, god verhoede, zo te zeggen. Het is toch al duidelijk gemaakt dat de goddelijkheid het enkelvoudige alles omvattende licht is dat alles alle veelheid van eigenschappen omvat en de differentiatie en tegengestelde vormen in de wereld insluit in de enkelvoudige eenheid. In geheim "Een, Uniek en Enig", zoals hierboven uiteengezet. Als het zo is hoe kunnen we ons het aspect van 'verschil van eigenschappen' in de nesjama voorstellen dat zij zich zou verschillen van de goddelijkheid en daardoor zou zijn afgescheiden om de naam als deel te verkrijgen van Hem, Gezegende. [ESK].

In werkelijkheid is dit bezwaar nog meer van toepassing in het licht E" S van voor de 'beperking' (Tsiemtsoem). Want deze toestand dat voor ons realiteit is, waarbij alle werelden, de hogere en lagere samen, worden geacht in twee aspecten te zijn. Het ene aspect is de vorm cq eigenschap van deze realiteit die van voor de 'beperking' is, waarbij alles toen was zonder begrenzing en zonder einde. Dit aspect heet het gezegende licht E" S. Het 2^e aspect is de vorm van deze realiteit dat al kwam vanaf de 'beperking' en verder naar beneden waarbij alles begrensd is met maten. Dit onderscheid cq aspect heet '4 werelden', te weten Atsieloet, Brieja, Jetsiera en Asieja. Het is bekend dat in 'Zijn Essentie' (Atsmoeto) absoluut geen

gedachten Hem kan aangrijpen cq bevatten en Hij absoluut geen naam of bijnaam heeft. Dat alles dat onbegrijpelijk cq onbevattelijk is men niet kan definiëren door het een naam te geven.

Elke naam betekent een bevatting. Dat leert dat het wordt begrepen door ons in een begripsvorm van deze naamgeving. Daarom is het zeker dat er in Zijn Essentie is er absoluut geen naam of bijnaam. Alle namen en bijnamen zijn slechts in het Licht dat van Hem wordt verspreid, waarbij de verspreiding van het Licht van het Gezegende is van voor de beperking dat de gehele realiteit vulde zonder begrenzing en einde. Dat heet E”S, gezegende is Hij. Hieruit dienen we te begrijpen dat het licht, gezegend is Hij, die zichzelf heeft ingekaderd cq gedefinieerd en dat kwam uit van totaliteit van ‘Zijn Essentie’, gezegend is Hij, is totdat wij hem kunnen bepalen cq definiëren bij naam zoals we het bezwaar naar voren brachten in het begrip nesjama, zie hiervoor.

ביאור על מ"ש ז"ל לכן הוכן עבודה ויגיעה
על שכר הנשמות, כי מאן דאכיל דלאו דיליה
בהית לאסתכולי באפיה

ו) ולהבין באפס מה במקום גבוה זה, צריכים להרחיב הדברים. ונחקור, בקוטב כל זו המציאות שלפנינו, ותכליתה הכללית, שכלום יש לך פועל בלי תכלית, וא"כ תכלית זו מה היא, אשר לסיבתה, המציא ית' כל המציאות הזו שלפנינו, בעולמות העליונים ובעולמות התחתונים. אמנם כן כבר הורו לנו חז"ל, בהרבה מקומות, שכל העולמות כולם לא נבראו אלא בשביל ישראל המקיימים תורה ומצוות וכו', וזה מפורסם. אלא צריך להבין בזה, בקושיא של חז"ל, שהקשו ע"ז, אם הכונה של בריאת העולמות, היא בשביל להנות לנבראיו, א"כ, מה היה לו ית', לברוא את העוה"ז הגשמי, העכור והמלא יסורים, ובלי זה, ודאי שהיה יכול להנות לנשמות כמה שרוצה, כביכול, ולמה הביא את הנשמה בגוף עכור ומזוהם כזה. ותירצו על זה, דמאן דאכיל דלאו דיליה בהית לאסתכולי באפיה וכו', פירוש דבכל מתנת חנם נמצא פגם של בושת פנים, וכדי למנוע מהנשמות הפגם הזה, ברא את העוה"ז, שישנה כאן מציאות של עבודה, ונמצאו נהנים לעתיד מיגיע כפיהם, כי נוטלים שכרם משלם, חלף יגיעם, וניצולים ע"י מפגם של בושח ע"כ.

Uitleg van wat de wijzen zeiden: daarom zijn het werk en inspanning voorbereiding op de beloning van de zielen.
“Want hij die eet dat niet van hem is, vreest te kijken naar het gezicht dat hem geeft”

6) Om ook maar iets te begrijpen van die hoge plaats waar we het over hebben dienen we op dingen uitvoeriger in te gaan. We gaan op uiterste wijze onderzoeken deze gehele realiteit dat voor ons ligt in zijn uiterste algemeenheid. Want er is absoluut geen verrichter zonder doel. Als het zo is, wat is dit 'doel', dat om reden daarvan de Gezegende uit al deze realiteit dat voor ons is in de hogere werelden en in de lagere werelden?

Echter zoals de wijzen hebben geleerd op vele plaatsen dat alle werelden waren geschapen voor Jisrael, die de Thora en voorschriften vervullen, enzovoort. Dat is algemeen bekend. Maar we dienen hiervan te begrijpen in het argument van de wijzen die een bezwaar naar voren brachten. Indien de intentie van het scheppen van de wereld is om de schepselen behagen te geven. Als het zo is, wat was het voor de Gezegende waarom hij deze lelijke materiële wereld schiep vol leed? Ook zonder dit kon Hij natuurlijk ook het behagen geven aan de zielen zoveel Hij wenste om hen zo het Ware te laten zien.

Waarom bracht hij de hoge ziel in het walgelijke lichaam dat zo misvormd en bevuild is? En zij zetten daarover uiteen. “dat hij die eet dat die van hem is, vreest te kijken naar het gezicht dat hem geeft”. Dat in elk geschenk dat om niet gegeven wordt bevindt zich een ‘schade van

schaamte van het gezicht'. En om dit defect van nesjamot te vermijden schiep Hij deze wereld. Opdat hier een realiteit aanwezig is van het geestelijke werk. We vinden dus dat men geniet voor de toekomst door de inspanning van eigen handen, want zij nemen de beloning aan die van hen is in de ruil voor hun inspanningen en worden daardoor gered van de schade dit 'schade van de schaamte'. tot zover de woorden van de wijzen.

איזה יחס יש מעבודת ע' שנה לתענוג נצחי,
ואין לך מתנת חנם גדולה מזו.

ז) ודבריהם ז"ל אלו, מוקשים מאד סביב סביב, מתחילה קשה, הרי עיקר מגמתנו ותפילתנו היא, מאוצר מתנת חנם חננו, ואמרו ז"ל שאוצר מתנת חנם, מוכן הוא, רק בשביל הנשמות היותר גדולות בעולם. וביותר קשה עיקר תירוצם. שתירצו, אשר במתנת חנם נמצא חסרון גדול, דהיינו בושת הפנים הנמצא לכל מקבל מתנת חנם, שלהשלמה זו, הכין ית' את עוה"ז, שיש בו מציאות של יגיעה ועבודה, כדי שבעוה"ב יטלו את שכרם, חלף טרחתם ויגיע כפם, ותירוצם תמוה מאד, הא למה זה דומה, אל אדם האומר לחברו, עבוד עמי רגע אחד קטן, ותמורת זאת אתן לך מכל תענוגי העולם ושכיות החמדה, בכל ימי חייך. שאין לך מתנת חנם גדולה מזו, משום שהשכר אין לו שום השתוות עם העבודה, שהרי העבודה היא בעוה"ז, עולם עובר, שאין לו ערך של כלום, כלפי השכר והתענוג של העולם הנצחי, שאיזה ערך יש, לכמות העולם העובר, נגד כמות העולם הנצחי. ואצ"ל באיכות היגיעה, שאין בה ערך של כלום, כלפי איכות השכר, וכמו"ש ז"ל, עתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק וצדיק ש"י עולמות, וכו', ואין לומר, שמקצת השכר נתן השי"ת חלף טרחתם, והשאר במתנת חנם, שא"כ מה הועילו חכמים בתקנתם, שהרי נשאר הפגם של בושת הפנים, בשאר המתנה, אלא שאין דבריהם אלו מובנים כפשוטם, אלא יש כאן כוונה עמוקה.

Welke relatie is er tussen het werk van 70 jaar dat aan mens is gegeven tot aan het eeuwige behagen? Er is geen grotere 'schenking om niet' dan dat.

7) Deze woorden van de wijzen zijn zeer bezwaarlijk van alle kanten. In het begin is het moeilijk. Ons doel en onze gebeden zijn toch van de 'schatkamer van geschenken om niet' waarvan wij genadig ontvangen. En de wijzen za'l zeiden dat de 'schatkamer van de geschenken om niet' is slechts voorbereid voor de grootste zielen van de wereld. Nog moeilijker is de essentie van hun uiteenzetting dat in het 'ontvangen om niet van geschenk' bevindt zich een groot tekort, dwz 'de schaamte van het gezicht' dat zich overal bevindt in het 'ontvangen van geschenken om niet'. Om dat goed te maken cq tot volmaaktheid te brengen bereidde de Gezegende deze wereld waarin de realiteit bestaat van inspanning en werk. Om zo in de komende wereld hun beloning te ontvangen in ruil voor hun moeite en inspanning door het werk van hun handen. Hun uiteenzetting is erg verwonderlijk, want waar lijkt het op?

Op een mens die zegt tegen zijn vriend. "werk voor mij een klein ogenblik, en in ruil daarvoor zal ik je al het behagen van de wereld en het bevredigen van alle aangename sereniteit in alle dagen van je leven geven". Dat er geen 'geschenk om niet' is, dat groter is dan dat. Omdat de beloning absoluut niet gelijk is aan het werk. Want het werk is in deze vergankelijke wereld die, in vergelijking met de beloning en het behagen van de wereld van de eeuwigheid, waardeloos is. Hoe kan men vergelijken in verhoudingen van hoeveelheden van de wereld der vergankelijkheid tegenover de hoeveelheid in de wereld van de eeuwigheid? Laat staan ten aanzien van de kwaliteit van de inspanningen. Er is absoluut geen waarde wat betreft de kwaliteit van beloning in onze wereld en de kwaliteit die zal worden ontvangen. Zoals de wijzen zeiden: "In de toekomst zal de Gezegende de rechtvaardige beërven met 310 werelden" (helft gematria 620 van Kether) enzovoort. Men kan toch niet zeggen dat de Gezegende een deel van de beloning geeft in ruil voor de moeite van hun werk in deze wereld en het overige geeft om niet?

Als het zo is, wat is het nut dan van de correcties van de wijzen? Er blijft toch 'schade van de schaamte van het gezicht voor het 'ontvangen om niet'? in het overige geschenk dat wordt gegeven. Maar hun woorden dienen niet begrepen te worden naar hun eenvoudige betekenis. Hier is echter een diepe betekenis van het nut ervan.

במחשבה אחת נאצלה ונבראה כל המציאות,
והיא הפועלת, והיא עצם הפעולה, והיא מציאות
השכר המקווה, והיא מהות היגיעה

ח) וטרם שאנו נכנסים בביאור דבריהם ז"ל, צריכים להבין, במחשבתו ית', בבריאת העולמות והמציאות שלפנינו, שלא יצאו פעולתם לפניו, בדרך ריבוי מחשבות, כמו דרכינו. כי הוא ית', אחד, יחיד ומיוחד, כנ"ל, וכמו שהוא פשוט, כך אורותיו הנמשכים הימנו, פשוטים ומיוחדים, בלי שום ריבוי צורות, כמ"ש, לא מחשבותי מחשבותיכם, ולא דרכיכם דרכי וגו'. ועל כן תבין ותשכיל, שכל השמות והכינויים, וכל העולמות העליונים והתחתונים, הכל אור פשוט א', יחיד ומיוחד, שאצל השי"ת, האור הנמשך, והמחשבה, והפעולה, והפועל, וכל מה שהלב יכול לחשוב ולהרהר, המה אצלו דבר אחד ממש. ועל פי זה תפוט ותשכיל, שבמחשבה אחת נאצלה ונבראה כל המציאות הזו, עליונים ותחתונים יחד, עד ככלות הכל בגמר התיקון. אשר אותה המחשבה היחידה, היא הפועלת את הכל, והיא עצם כל הפעולות, והיא מקבלת התכלית, והיא מהותה של היגיעה, והיא עצמה מציאות כל השלימות והשכר המקווה. כמו שפ' הרמב"ן ז"ל, בסוד אחד יחיד ומיוחד כנ"ל.

Door een gedachte werd de hele realiteit uitgestraald en geschapen. En die is werkzaam en is de essentie van de handeling zelf. En het is de realiteit van de te verwachte beloning, de essentie van de inspanning

8) Voordat we ingaan op de uiteenzetting van de woorden van de auteur za'l dienen we te de gedachten van de Gezegende begrijpen inzake het scheppen van de werelden en de realiteit die voor ons is. Dat hun verrichtingen niet kwamen voor hem op de manier van veelheid van gedachten, zoals het onze weg is. Want de Gezegende is 'Een, Uniek en (ver)Enig(end)'. Zie hier. En zoals Hij enkelvoudig is, zo ook Zijn lichten die van Hem worden doorgetrokken zijn zij eenvoudig en verenigbaar zonder veelheid van eigenschap zoals staat geschreven. "Mijn gedachten zijn niet als jullie gedachten en jullie wegen zijn niet alsa Mijn wegen". tot zover.

En daarom zal je begrijpen en het tot je verstand laten indringen dat alle namen en bijnamen en alle werelden, de hogeren en lageren, alles is een enkelvoudig licht; 'Een, Uniek, Enig'. Bij Hashem zijn het licht dat wordt doorgetrokken, de gedachten, de handeling en de handelaar en alles wat het hart kan overdenken en overpeinen werkelijk als 1 ding. Volgens dit zal je oordelen, begrijpen en het aan je verstand brengen dat deze gehele realiteit de hogere en lagere samen in 1 gedachte werd uitgestraald en geschapen, totdat alles ten einde komt in de uiteindelijke correctie (Gmar haTiekoen). Dat die enige gedachte alles voortbrengt. Zij is de handeling zelf en zij ontvangt het uiterste doel. Zij is de essentie van de inspanning en Zijzelf is de realiteit van de volmaaktheid en van de verwachte beloning zoals RaM"baM uiteenzette in het geheim van 'Een, Uniek en Enig', zie hiervoor.

ענין הצמצום, מבאר איך יצאה מהפועל השלם,
פעולה בלתי שלמה.

ט) והיינו שהאריך הרב ז"ל בפרקים ראשונים שבספר הזה, בענין הצמצום הא', להיות הענין הזה החמור שבחמורות, כי הכרח הוא, אשר גם הקלקולים וכל מיני החסרונות, המה נמשכים ובאים הימנו ית', וכמוש"כ יוצר אור ובורא חושך, והנה הקלקולים והחושך המה הפך אמיתי לו ית', ואיך אפשר שימשך זה מזה, ואיך באים ביחד עם האור והעונג שבמחשבת הבריאה. ואין לומר, שהם ב' מחשבות מיוחדות זו מזו, שח"ו לומר ולהרהר כזאת, כנ"ל.

וא"כ איך כ"ז נמשך הימנו ית', עד לעולם הזה, המלא חלאה יסורין וזוהמא גדולה, ואיך הם מתכללים יחד במחשבה היחידה.

De kwestie van Tsiemtsoem wordt uitgelegd hoe deze uitkwam van de volmaakte Dader. Een handeling die niet volmaakt is

9) Dwz dat de Rav [AR"l] uitwijden in de eerste hoofdstukken van dit boek over de kwestie van de 1^e beperking. Aangezien deze kwestie is de zwaarste van zwaarsten. Want het is verplichtend dat ook de beschadigingen en alle soorten van tekorten worden doorgetrokken, aangetrokken en komen mee van de Gezegende. En zoals staat geschreven;" Hij vormt (Jetsiera) het licht en schept (Brieja) de duisternis". Zie hier dat de beschadigingen en de duisternis zijn echt werkelijk het tegenovergestelde van de Gezegende. Hoe is het mogelijk dit het doorgetrokken wordt van dat?

Hoe komen zij samen met het licht en het behagen die in de 'scheppingsgedachte' zijn? En het valt niet te zeggen dat zij een aparte gedachte zijn van elkaar om, god verhoede, er zo op te zeggen en te overdenken, zie hiervoor. Indien het zo is, hoe kan het worden doorgetrokken van de Gezegende tot deze wereld die vol is van ziekte, leed en grote bevuilding? En hoe kunnen ze elkaar voeden in 1 enige gedachte?

פרק ב'
ביאור מחשבת הבריאה.

י) עתה נבא אל הביאור, בצורת מחשבת הבריאה. שזה ודאי, שסוף מעשה במחשבה תחילה, כי אפילו באדם גשמי בעל ריבוי מחשבות, גם בו יבוא סוף המעשה במחשבתו תחילה, עד"מ, כשעוסק בבנין ביתו, אנו מבינים, שמחשבה ראשונה שחשב בעסק זה, הוא שחשב צורת בית לשבת בו, וע"כ מוקדם לו ריבוי מחשבות וריבוי פעולות, עד שגומר צורה זו, שחשב מראש, וצורה זו, באה לו, בסוף כל פעולותיו. והנך רואה, שסוף מעשה במחשבה תחילה. והנה סוף המעשה, שהיא הקוטב והתכלית, שבשבילם נבראו כל אלה, היינו, כדי להנות לבריותיו, כמו"ש בזוהר. ונודע, שמחשבתו ית', נגמרת ופועלת תיכף, שלא אדם הוא, להיות מחוייב לכלי מעשה, אלא המחשבה לבדה, גומרת כל הפעולה תיכף ומיד. ולפי זה מובן, שתיכף בחשבו ית' על דבר הבריאה, להנות לנבראיו, תיכף נמשך ונתפשט האור הזה הימנו ית', בכל צביונו וקומתו וכל גבהם של התענוגים שחשב בהם, שכל זה, נכלל באותה המחשבה, שאנו מכנים אותה מחשבת הבריאה, והבן זה היטב, כי מקום שאמרו לקצר הוא. ודע שאת מחשבת הבריאה הזאת אנו מכנים אור א"ס ב"ה. כי בעצמותו ית' ממש, אין לנו שום הגה ומלה להגדירו באיזה שם שהוא. וזכור זאת.

HOOFDSTUK II

De uitleg van de 'scheppingsgedachte'

10) Nu gaan we over tot de 'scheppingsgedachte'. Het is inderdaad zo dat het 'einde van de zaak' kan men als eerste in de gedachte vinden. Dat zelfs bij de materiële mens, hij die vele gedachten heeft, gaat deze uitspraak op. Zoals bijv. wanneer hij zich bezig houdt met het bouwen van zijn huis begrijpen we dat de eerste gedachte die hij gedacht had aan deze bezigheid, hij dacht aan de vorm van een huis waarin hij zich wilde vestigen. Er gingen hem vele gedachten en vele handelingen vooraf totdat deze werd vormgegeven, De vormgeving die hij eerder had bedacht in zijn hoofd kwam bij hem aan het einde van alle handelingen. Zo zie je dat het einde van de daad begint in de gedachte. Zie hier, het einde van de daad is het uiterste doel waarvoor alles is geschapen. Dwz om de schepselen behagen te geven zoals staat geschreven in de heilige Zohar.

Bekend is dat de gedachte van de Gezegende wordt volbracht cq beëindigd en deze direct werkzaam is. Want hij is geen mens die een 'klie van de daad' nodig heeft. Maar slecht de gedachte voltooit elke daad direct. Zo wordt begrijpelijk dat direct de gedachte van de Gezegende de kwestie van het scheppen, om de schepselen behagen te geven, direct werd doorgetrokken en dat direct dit licht van de Gezegende werd verspreid in al Zijn vormen, niveaus en hoogten van het behagen, zoals Hij dat daarbij bedacht had. Dat allemaal werd ingesloten in die gedachte, die wordt genoemd 'de scheppingsgedachte'. Begrijp dat goed want hier is de plaats is om het kort te houden. Weet dat wij deze 'scheppingsgedachte' "het Licht E" S" noemen, Gezegend is Hij. Want in 'Zijn Essentie' (Atsmoeto), echt in Hem zelf, hebben we absoluut geen taal om Hem te definiëren in met welke naam dan ook.

מכח הרצון להשפיע שבמאציל, נולד בהכרח
הרצון לקבל בנאצל. והוא הכלי, שבתוכו
מקבל הנאצל את שפעו.

יא) וזהו, שאמר הרב ז"ל, שמתחילה היה אור א"ס ב"ה ממלא את כל המציאות. פי', כיון שחשב השי"ת, להנות את הנבראים, והאור התפשט ממנו, ויצא מלפניו, כביכול, תיכף הוטבע באור הזה, הרצון לקבל את הנאתו. ותשפטו ג"כ, שזה הרצון, הוא כל מדת גודלו של האור המתפשט, כלומר, שמדת אורו ושפעו, היא כפי השיעור שרוצה להנות, לא פחות ולא יותר. ודו"ק בזה, וע"כ. אנו מכנים מהותו של, הרצון לקבל, המוטבע באור הזה, מכח

מחשבתו ית', בשם, מקום. עד"מ, באמרנו שאדם אחד יש לו מקום לקבל סעודת ליטרא לחם, והשני אינו יכול לאכול יותר מחצי ליטרא לחם, באיזה מקום אנו מדברים, לא מגודלם של בני המעיים, זולת מגודל של החשק והרצון לאכול. והגך רואה, שמדת מקום הקבלה, של הלחם, תלויה בשיעור הרצון והחשק של האכילה, ואצ"ל ברוחניות, אשר הרצון של קבלת השפע, הוא המקום של השפע, והשפע נמדד במדת הרצון.

Uit de kracht van de 'wens om te geven', die in de bron van het licht is, werd bij een schepsel verplichtend geboren de 'wens om te ontvangen'. Dat is de klie waarin een schepsel het licht ontvangt dat aan hem gegeven wordt in overvloed.

11) Dat is wat AR'I za'l zei. Dat in het begin was het Licht, Gezegend is Hij, dat de hele realiteit vulde. Uitleg: Aangezien HaShem, gezegend is Hij, had gedacht om de schepsels behagen te geven en het Licht dat van Hem werd verspreid kwam als het ware uit van Zijn aangezicht. Direct werd in dit licht de wens om zijn behagen te ontvangen ingeankerd. En oordeel zelf dat deze wens de hele mate is van de grootte van het licht dat zich verspreidt. Dat de mate van zijn Licht en overvloed volgens die mate is waarin Hij wenst behagen te geven. Niet meer en niet minder. Wees aandachtig hier. Daarom noemen wij de essentie van de kern van de 'wens om te ontvangen' die ingeankerd werd in dit licht door de kracht van de Gezegende 'plaats'.

Bijvoorbeeld toen wij zeiden dat 1 mens een plaats heeft om een maaltijd te ontvangen ten grootte van een 'kilo brood'. En een tweede kan niet meer eten dan een half brood. Over welke plaats spreken wij waar al dat brood dat binnen komt? Niet de grootte van de maag in iedere geval, maar van de grootte van het hartstochtelijk verlangen en de wens om te eten. Daar spreken we over. En zo zie jij dat de mate van de 'plaats van ontvangst' van het brood afhangt van de mate van de wens en het hartstochtelijk verlangen naar het eten. Laat staan in het geestelijke. Waarbij de wens om de overvloed te ontvangen de plaats is van de overvloed. De overvloed wordt gemeten in de 'plaats van de wens'.

הרצון לקבל הכלול במחשבת הבריאה, הוציא אותו מעצמותו ית' לבהינת השם א"ס.

(יב) ובזה, ארוח לן להשכיל, במה שאור א"ס ב"ה יצא מכלל עצמותו ית', שאין לנו בו שום הגה ומלה, להיות מוגדר בשם אור א"ס כנ"ל, שהוא בסבת ההבחן הזה הנ"ל, אשר באור הזה, כלול בו הרצון לקבל מעצמותו ית', שהוא צורה חדשה, שאינה כלולה ח"ו כלל וכלל בעצמותו ית', כי ממי יקבל ח"ו. וזו הצורה, היא ג"כ כל גדלו של האור הזה, כנ"ל, ודו"ק, כי אי אפשר להאריך כאן.

De 'wens om te ontvangen' die in het scheppingsdoel ligt besloten heeft hem eruit gehaald van Zijn Essentie tot het aspect van de naam E"S.

12) En wij zullen het feit begrijpen dat het Licht E"S uitkwam van de totaliteit van Zijn Essentie. En dat we daar absoluut geen uiting kunnen geven en begrip kunnen hebben om gedefinieerd te worden in de naam van E"S (zie hiervoor). Dat is om de reden van het bovengenoemde verschil, dat in dit licht E"S de wens om te ontvangen van Zijn Essentie ingesloten is. De 'wens om te ontvangen' is iets nieuws dat absoluut niet is ingesloten in de Essentie van de Gezegende, god verhoede. Want van wie zou Hij ontvangen? Deze eigenschap is eveneens de gehele grootte van dit Licht. Wees aandachtig en precies want we kunnen hier niet verder uitwijden.

מטרם הצמצום לא היה ניכר שינוי הצורה דברצון לקבל.

ג) אמנם, בכל יכלתו, לא היתה נבחנת הצורה החדשה הזו, לבחי' שינוי מאורו ית'. שז"ס שאיתא בפדר"א, שטרם שנברא העולם, היה הוא אחד ושמו אחד, הוא, מורה האור שבא"ס ב"ה, ושמו, מורה על המקום, שה"ס הרצון לקבל מעצמותו ית', הכלול באור א"ס ב"ה. ומשמיענו, שהוא ושמו אחד, כלומר, ששמו שה"ס מלכות דא"ס, שה"ס הרצון, דהיינו הרצון לקבל, שנטבע בכל המציאות שהיתה כלולה במחשבת הבריאה, מטרם הצמצום, לא נבחן בו שום שינוי צורה והבדל מן האור שבו, והאור והמקום, אחד הם ממש, שאם היה שם איזה שינוי וגרעון בתוך המקום, בערך אור של א"ס ב"ה, אז ודאי היו שם ב' בחינות כנ"ל, ודו"ק.

Vóór de Tsiemtsoem was het verschil van eigenschappen,
die in de 'wens om te ontvangen' was, niet onderscheidbaar
cq kenbaar.

13) Echter, in Zijn vermogen werd deze nieuwe eigenschap niet onderscheidbaar als verschil van het licht van de Gezegende. Dat is het geheim dat werd gebracht in Pirke (leer) van rabbi Eliëzer. Dat voordat de wereld werd geschapen was "Hij is 1, en Zijn naam is 1". 'Hij' slaat op het licht dat in de E" S is, terwijl 'Zijn naam' slaat op de plaats die de essentie is van 'wens om te ontvangen' van Zijn essentie die ingesloten is in het licht E" S, gezegende is hij. En hij laat ons weten dat Hij en Zijn naam 1 zijn. Dwz dat 'Zijn naam' is het geheim van Malchoet van E" S, dat is in feite de wens. Dwz 'de wens om te ontvangen', die ingeankerd is in de gehele realiteit en die was ingesloten in de scheppingsgedachte. Voor de Tsiemtsoem wordt bij hem absoluut niet geacht verschil te zijn in eigenschappen en afscheiding van licht dat in Hem is. Het licht en de plaats zijn echt 1. Indien daar een of ander verschil zou zijn en, of tekort cq verslechtering binnen de plaats in verhouding tot het licht E" S, dan zou er inderdaad 2 aspecten zijn, zoals boven werd gezegd. Let hier goed op.

צמצום, פירושו, שהמלכות דא"ס מיעטה הרצון לקבל שבה, ואז נעלם האור, כי
אין אור בלי כלי.

יד) וזהו דבר הצמצום, אשר הרצון לקבל, הכלול באור א"ס ב"ה, המכונה מלכות דא"ס, שה"ס מחשבת הבריאה שבא"ס, כנ"ל, הכוללת כל המציאות, קישטה בעצמה להתעלות, ולהשוות צורתה ביותר, לעצמותו ית'. וע"כ, מיעטה את רצונה מלקבל שפעו ית', בבחי' הד' שברצון, כמו"ש זה לקמן, בכונה, שעל ידי כן יתאצלו ויבראו העולמות עד לעוה"ז, שבאופן זה תהיה מתוקנת צורת הרצון לקבל, ותשוב אל צורת ההשפעה, ובזה תבוא בהשוואת הצורה אל המאציל. והנה אחר שמיעטה, ברצון לקבל, ממילא נסתלק משם האור, שכבר נודע, שהאור תלוי ברצון, והרצון, הוא המקום של האור. כי אין כפיה ברוחניות.

Tsiemtsoem; betekenis daarvan is dat de Malchoet verminderde
de 'wens om te ontvangen' die in haar is, En dan werd het licht
verhuld. Want er is geen licht zonder klie

14) Dat is de kwestie van Tsiemtsoem; Dat is de wens om te ontvangen, die ingesloten is in het licht E" S, gezegend is hij, en heet Malchoet van E" S. Dat is het geheim van de scheppingsgedachte dat in E" S is, zoals hierboven gezegd, en die de gehele realiteit insluit en zichzelf mooier heeft gemaakt om op te stijgen om haar eigenschap meer optimaal in overeenstemming te brengen met Zijn Essentie, gezegend is Hij. Daarom verminderde zij haar wens om de overvloed van de gezegende te ontvangen van het 4^e stadium die in de wens is (Malchoet) Zoals het verder geschreven is met de intentie dat daardoor de werelden zullen worden uitgestraald en geschapen worden tot aan onze wereld. Op die manier zal de wens om

te ontvangen gecorrigeerd worden en terugkeren tot de eigenschap van het geven. Daarmee zal zij komen tot de overkomst naar eigenschappen met de bron van het licht. Zie hier; nadat zij de wens om te ontvangen had verminderd werd automatisch het licht eruit gestort. Want het is al bekend dat het licht afhankelijk is van de wens. De wens is de plaats van het licht. Want er is geen geweld cq bedwingen in het geestelijke.

פרק ג'

ביאור מחצבת הנשמה

טו) ועתה יתבאר ענין מחצבת הנשמה, שאמרו שהיא חלק אלקי ממעל וכו', שהקשינו לעיל, איך ובמה תשתנה צורת הנשמה מאורו הפשוט, עד שתהיה נבדלת בזה מן הכל, ית', עתה מובן, כי נעשה בה באמת, שינוי צורה גדול, כי הגם שהוא ית' כולל כל הצורות שאפשר לחשוב ולהרהר, אמנם אחר האמור לעיל, אתה מוצא, צורה אחת, שאינה כלולה בו ית', והיינו הצורה של הרצון לקבל, שח"ו ממי יקבל. אמנם הנשמות, שכל בריאתן היא, משום שרצה ית', להנות להן, שזו היא מחשבת הבריאה כנ"ל, א"כ בהכרח שנטבע בנשמות החוק הזה, לרצות ולחשוק לקבל שפעו. ובזה נמצאות נבדלות הימנו ית', משום שנשתנתה צורתן הימנו ית', שכבר נתבאר שמהות גשמית נחלקת ונבדלת ע"י כח התנועה וריחוק המקום, והמהות הרוחנית, נחלקת ונבדלת ע"י שינוי צורה, ולפי השיעור שבהשתנות הצורה זה מזה, כן ישוער המרחק בין זה לזה, ובאם שינוי הצורה יגיע להפכיות ממש מן הקצה אל הקצה, אז נעשה חיתוך והבדל גמור, עד שלא יוכלו לינק זה מזה, כי זרים נחשבים זה לזה.

HOOFDSTUK III

De uitleg van een 'scherf cq afscheiding van de ziel'

15) En nu zullen we uitleggen, het aspect van 'het afscheiden van de ziel'. Dat men zei: 'zij is een goddelijk deel van boven' etc. Boven werd het bezwaarlijk gevonden, hoe en waardoor verschilt de eigenschap van de nesjama van het enkelvoudige licht in zoverre dat het daardoor wordt afgescheiden van de heelheid van de Gezegende. Nu is het begrijpelijk dat het in haar echt een grote verandering van eigenschappen is geworden. Dat ondanks het feit dat Hij alle eigenschappen en vormen bevat die men zich kan bedenken en die overpeinsbaar zijn toch, nadat wat hierboven werd gezegd, vindt je hier 1 eigenschap die niet ingesloten is in de Gezegende. D.w.z. de eigenschap van 'de wens om te ontvangen' want van wie zou Hij moeten ontvangen, god verhoede? Echter dat al het scheppen van de zielen is omdat de Gezegende wenste hen behagen te geven wat de scheppingsgedachte is, zoals boven uiteengezet.

Als het zo is, dan is het verplicht dat in de zielen de onwrikbare wet ingeankerd is om te wensen en hartstochtelijk te ontvangen om Zijn overvloed te ontvangen. En daarmee vinden wij dat zij afgescheiden zijn van de Gezegende omdat hun eigenschappen zijn verschillend cq veranderd van de Gezegende. Dat het al is uitgelegd dat de materiele essentie wordt verdeeld en afgescheiden door de kracht van de beweging en de afstand van de plaats. Terwijl de geestelijke essentie wordt verdeeld en afgescheiden door verschil van eigenschappen. Volgens die mate van het verschil van eigenschappen van elkaar, zo wordt ook de afstand van elkaar gemeten. Indien het verschil van eigenschappen de absolute tegenovergesteldheid heeft bereikt (polaire toestanden), het ene uiteinde tot de andere, dan wordt er een snede gemaakt dan wel dat zij worden afgesneden van elkaar en de volledige afscheiding komen zodat zij niet van elkaar kunnen voeden want zij worden voor elkaar vreemden.

פרק ד'

אחר הצמצום והמסך שנעשה על הרצון לקבל, הוא נפסל מלהיות כלי קבלה, ויצא מהמערכת הקדושה, ובמקומו משמש האו"ח לכלי קבלה, והכלי של הרצון לקבל ניתן למערכת הטומאה.

טז) אחר הצמצום והמסך שנעשה על כלי הזה שנקרא רצון לקבל, הוא נתבטל ונפרד ויצא מכל המערכת הקדושה, ובמקומו נתתקן אור חוזר להיות כלי קבלה. (כמ"ש בחלק ג'). ותדע, שזה כל ההפרש בין אבי"ע דקדושה, לבין אבי"ע דטומאה, כי כלי הקבלה דאבי"ע דקדושה הם מאו"ח, המתוקן בהשוואת הצורה לא"ס. ואבי"ע דטומאה, משמשים עם הרצון לקבל שנצטמצם שהוא צורה הפוכה מא"ס. ועי"ז הם נחתכים ונבדלים מחי החיים שהוא א"ס.

HOOFDSTUK IV

Na de Tsiemtsoem en de instelling van de masach die werd ingesteld op de wens om te ontvangen. De wens om te ontvangen hield om klie van ontvangst te zijn en kwam uit cq verliet het systeem van de heilige cq reine krachten en in plaats daarvan maakt het gebruik van or chozer (weerkaatste licht). En de klie van de 'wens om te ontvangen' is gegeven aan het systeem van de onreine krachten.

16) Na de Tsiemtsoem en de Masach (scherm) die werd ingesteld op die klie welke heet 'de wens om te ontvangen' is opgehouden en afgescheiden van het hele systeem van het heilige. In plaats daarvan werd het 'Or chozer' ingesteld om de klie van ontvangst te zijn. Weet, dat is het hele verschil tussen de ABiJ" A van het heilige en ABiJ" A van onreine krachten. Want de klei van ontvangst van de ABiJ" A van het heilige zijn van het Or chozer die gecorrigeerd is in eigenschappen met E" S. Terwijl bij ABiJ" A van onreine krachten gebruikt men met de wens om te ontvangen die werd beperkt en de eigenschap is die tegenovergesteld is aan E" S. Daarom zijn zij afgesneden en afgescheiden van het 'Bron des levens' (lett. 'Leven des levens', welke is E" S)

האדם ניזון משמרי הקליפות, וע"כ משתמש עם הרצון לקבל כמוהם.

יז) ובזה תבין שורש הקלקולים, שנכלל תיכף במחשבת הבריאה, שהיא כדי להנות לנבראיו. אשר אחר כל השתלשלות ה' עולמות הכוללים, שהם: אדם קדמון, ואבי"ע, ונתגלו הקליפות ג"כ בד' עולמות אבי"ע דטומאה, בסוד זה לעומת זה עשה אלקים, אז נמצא לפנינו, הגוף העכור הגשמי שנאמר עליו, כי יצר לב האדם רע מנעוריו, משום שכל יניקתו מנעוריו היא משמרי הקליפות, שכל עניני הקליפות והטומאה, הוא ענין צורת "הרצון אך לקבל" שיש בהם, ואין בהם מהרצון להשפיע ולא כלום. ובזה נמצאים הפוכים הימנו ית', שהוא ית' אין לו רצון לקבל ח"ו כלל וכלל, וכל רצונו הוא, רק להנות ולהשפיע. וע"כ נקראות הקליפות מתים, כי בהפוך צורתם מחי החיים, נמצאים נחתכים ממנו, ואין בהם משפיעו ית' כלום. וע"כ, גם הגוף הניזון ע"י שמרי הקלי', נמצא ג"כ נחתך מחיים, והוא מלא זוהמא. וכ"ז הוא משום "הרצון אך לקבל" ולא להשפיע, הנטבע בו. כי רצונו תמיד פתוח, לקבל העולם ומלואו לתוך בטנו. וע"כ רשעים בחייהם נקראים מתים, כי מתוך שינוי צורתם עד לקצה משורשם, שאין להם מבחי' ההשפעה כלום, נחתכים הימנו ית', והמה מתים ממש. ואע"ג שמדומה, שגם הרשעים יש להם מבחי' ההשפעה, שנותנים צדקה וכדומה, אמנם כבר אמרו עליהם בזה, דכל חסד דעבדין לגרמייהו הוא דעבדין, שעיקר כוונתם הוא לעצמם ולכבודם, ע"ש. אמנם, הצדיקים העוסקים בתורה

ובמצוות ע"מ שלא לקבל פרס, אלא להשפיע נ"ר ליוצרים, מזככים את גופם בזה, ומהפכים את כלי הקבלה שבהם, על בחי' ההשפעה. ע"ד שאמר רבינו הקדוש גלוי וידוע וכו' ולא נהניתי אפ"ל באצבע קטנה (כתובות ק"ד). ובזה נמצאים דבקים בו ית' ממש, להיות שצורתם שוה לגמרי ליוצרים, בלי שום שינוי צורה כלל. וזה שדרשו ז"ל על הפסוק, ולאמר

לציון עמי אתה ודרשו בהקסה"ז אות ס"ז, עמי אתם בשותפות, אשר הצדיקים המה שותפים עם הבורא ית', בהיות שהוא ית' התחיל הבריאה, והצדיקים גומרים אותה, להיותם מהפכים כלי הקבלה, על כלי השפעה.

De mens wordt gevoed door de restjes (droesel van schilletjes na het persen van wijn) En daarom maakt hij gebruik van de wens om te ontvangen zoals zij dat doen.

17) Daarmee zal je de wortel van de beschadigingen begrijpen die direct ingesloten zijn in de scheppingsgedachte, welke is om de schepselen behagen te geven. Waarbij na de hele ontwikkeling van 5 algemene werelden die er zijn; Adam Kadmon en ABiJ'A, er eveneens de klipot werden onthuld in de 4 werelden van ABiJ'A van het onreine systeem. Volgens het geheim "Een tegenover de Ander schiep Elokiem". We vinden dan voor ons het lelijke materiële lichaam, waarover is gezegd; "dat de neiging van het hart van de mens is kwaad cq het slechte van zijn jeugd" omdat al zijn voeden vanaf zijn jeugd is dat van de 'restjes van de schilletjes'.

Alle kwesties van klipot en het onreine zijn een kwestie van de eigenschap de wens om alleen te ontvangen die in hen is. Zij hebben absoluut niets van de wens om te geven. En daarin vinden we dat zij tegenovergesteld zijn ten aanzien Hem. Dat in Hem, Gezegende, is absoluut niets van de wens om te ontvangen, god verhoede. Zijn gehele wens is om te behagen en te geven. En daarom heten de klipot 'doden'. Want zij hebben tegenovergestelde eigenschappen met 'Leven des levens'. Wij vinden dan ook dat zij afgesneden zijn van Hem en absoluut niets hebben van Zijn straling. En daarom ook voedt het lichaam zich met die restjes van schilletjes (klipot). We vinden dan ook dat dit lichaam is afgesneden van het leven en het vol is van bevuilding. En dat is allemaal vanwege de wens om alleen maar te ontvangen en niet om te geven, hetgeen is ingeankerd in Hem. Want zijn wens is altijd open om een wereld daarin te stoppen en zijn buik daarmee te vullen.

Daarom heten de boosdoener tijdens hun leven 'doden' hetgeen komt door het verschil in eigenschappen tot het uiterste van hun wortel. Zij hebben absoluut niets van het aspect van het geven en zijn afgescheiden van de Gezegende. Zij zijn daadwerkelijk dood. En ondanks het feit dat het schijnbaar voor ons is dat ook de boosdoeners het aspect van geven hebben. Dat zijn aan liefdadigheid geven etc. Maar het is al gezegd over hem in Zohar, dat alle genade die zij doen, doen zij voor zichzelf, want de kern van de essentie van hun intentie is om voor zichzelf te doen en voor eigen eer. Lees daar verder. Echter de rechtvaardigen die zich bezig houden met Tora en de voorschriften zonder een beloning te ontvangen, maar om het aangename te doen aan hun Schepper, zuiveren zijn hun lichaam ermee. En zij transformeren de klie van ontvangst zie in hen is naar een aspect van het geven. Op de manier zoals onze heilige leraar (r' Jehuda HaNasi) had gezegd; "Onthuld is het en bekend dat ik mijzelf geen genot heb gepermiteerd. Zelfs niet met mijn kleine vingertje". En daarmee bevinden zij zich aan Hem helemaal aangehecht. Aangezien hun eigenschappen helemaal gelijk zijn aan Zijn eigenschappen zonder enige verschil van eigenschap.

Dat is wat de wijzen verklaarden met de vers "Gezegd werd aan Zion, jij bent mijn volk (Ami)". In Hakdamat Hasefer HaZohar (p. 67) wordt uitgelegd "Met mij zijn jullie in partnerschap (Imi) " Dat de rechtvaardigen in partnerschap zijn met de Schepper, Gezegend is Hij, aangezien de Heilige de schepping begon en de rechtvaardigen het zullen voltooien. Aangezien zij de klie van ontvangen (kabbala)' omkeren naar de 'klie van het geven (hasjpa'a)'

כל המציאות כלולה בא"ס ב"ה, ונמשכת יש
מיש, ורק הרצון לקבל בלבד הוא מחודש, ונמשך יש מאין.

יח) ודע, דכל ענין החידוש, שהמציא הבורא ית' בזו הבריאה שאמרו ז"ל, שהוציא אותה יש מאין, אין זה החידוש נופל, זולת על הצורה של הרצון להנות, המוטבע בכל נברא. שיותר מזה, לא נתחדש כלום בסוד הבריאה. שז"ס יוצר אור ובורא חושך, ופי' הרמב"ן, דמלת בורא, מורה על חידוש, דהיינו מה שלא היה מקודם זה. והנך רואה שלא נאמר ובורא אור, והיינו משום שאין בו חידוש, על דרך המצאת יש מאין, כי האור וכל הכלול באור, שהוא כל המוחשות והמושכלות הנעימות שבעולם, כל זה נמשך, יש מן יש, כלומר שכבר כלולים הם בו ית', וא"כ אין בהם בחי' חידוש, וע"כ נאמר יוצר אור, להורות שאין בו בחי' חידוש ובריאה, אבל על החושך, שהוא כולל כל המוחשות והמושכלות הבלתי נעימים, עליהם נאמר, ובורא חושך, כי המציא אותם יש מאין ממש. כלומר, שאין זה ח"ו במציאותו ית' כלל וכלל, אלא שנתחדש עכשיו, אשר השורש לכולם, הוא הצורה של "הרצון להנות", הכלול באורותיו המתפשטים הימנו ית'. אשר מתחילה היא רק כהה מן האור העליון, וע"כ נקראת חושך בערך האור, אבל לבסוף, משתלשלים ויוצאים מחמתה הקליפות, ס"א, והרשעים, שהם נחתכים לגמרי על ידה משורש החיים. שז"ס הכתוב ורגליה יורדת מות, פי', רגליה, מורה על לשון סוף דבר, ואומר שרגליה של המלכות, שהיא בחי' הרצון להנות, שישנו בהתפשטות אורו ית', בסוף משתלשלת הימנה בחי' המות לס"א, ולהניזונים ונמשכים אחרי הס"א.

De hele realiteit is ingesloten in E"ש, gezegend is Hij.
En wordt doorgetrokken van "iets van iets". Slecht de
wens om ontvangen is iets nieuws en wordt doorgetrokken
uit 'iets van niets'.

18) Weet dat de hele kwestie van iets nieuws die de Gezegende liet uitkomen in die schepping waarover de wijzen zeiden 'dat hij bracht haar, iets uit niets'. Deze nieuwigheid slaat alleen op de eigenschap van de wens om behagen te ontvangen, welke is ingeankerd in elke schepsel. Dat verder niets nieuws is gekomen in essentie cq geheim van schepping. Dat is het geheim van "Hij vormt het licht en schept duisternis". RaMBaN (r'Moshe Ben Nachman) legde uit dat het woord "Schepper" (Bore) al leert al over de nieuwigheid, dwz datgene dat daarvoor niet geweest is. En zie hier dat het niet gezegd is "En hij schept licht". Omdat er geen nieuwigheid is in het licht, zoals het bestaan 'iets dat bestaat uit niets', omdat het licht en alles dat ingesloten is in het licht dat is al het waarneembare en verstandelijke aangenaamheden die in de wereld zijn, al dit is allemaal aangetrokken van 'iets vanuit iets' cq 'bestaande van bestaande'. Dwz dat zij zijn al ingesloten in de Gezegende. Als dat zo is dan hebben zij geen aspect van nieuwigheid.

Daarom is gezegd; "Hij die vormt het licht". Dit om te leren dat er in Hem geen aspect van nieuwigheid of scheppen. Maar over de duisternis, die in zichzelf alle waarnemingen en verstandelijke aspecten die niet aangenaam zijn insluit. wordt gezegd; "en Hij schept duisternis". Want hij bracht hen daadwerkelijk zoals 'iets vanuit niets' cq 'het bestaande uit het niets'. Het is helemaal niet in het bestaan van de Gezegende, godverhoede, maar kwam als iets nieuws waarbij de wortel van alles, dat de wens om behagen te ontvangen is, welke is inbegrepen in Zijn lichten, die zijn verspreid vanuit Hem, de Gezegende. In het begin is zij (wens som te genieten) slechts vaag cq doffer dan het hoge licht dat helder is. En daarom heet zij 'Duisternis' in vergelijk met het licht. Maar aan het einde worden de klipot (omhulsels) en de Sitra Achra en de boosdoeners uitvouwen cq ontwikkeld vanwege haar en die worden helemaal afgesneden van de "Bron van het Leven".

Dat is het geheim van wat geschreven staat "En haar benen dalen af naar de dood". Uitleg: 'Haar benen' leert over het einde van iets en hij zegt . De benen van de Malchoet is de 'wens

om te behagen te ontvangen' die er is in het licht van de Gezegende. Aan het einde daarvan wordt van haar het aspect dood voor de Sitra Achra ontwikkeld cq verspreidt. Ook voor hen die zich ermee voeden en dit aantrekken en achter Sitra Achra aanlopen.

בהיותנו ענפים נמשכים מא"ס, לכן הדברים
הנמצאים בשורשנו, הם לנו לתענוג, ושאינם
בשורשנו, יהיו לנו לטורח וליסורין.

יט) אמנם אפשר להקשות, כיון ששינוי, הצורה הזו, של הרצון לקבל מחויב להמצא בבריות בהכרח, דאם לא כן, איך תהינה נמשכות הימנו ית' ותצאנה מכלל בורא לכלל נברא, שלא יצויר זה, אלא על ידי שינוי הצורה כנזכר לעיל. ועוד, הרי שצורה זו של הרצון להנות, היא עיקר טיב כל הבריאה, אשר מחשבת הבריאה סובבת עליה, והיא ג"כ מדת כמות הטוב והעונג, כמו שהארכנו לעיל, שע"כ נקראת מקום, ואיך נאמר עליה, שנקראת חושך, והיא נמשכת עד לבחי' מות, כי עושה במקבלים התחתונים, בחי' הפסק ופירוד מחי' החיים ח"ו. ועוד צריכים להבין, מה ענין החרדה הגדולה הזאת המגיע למקבלים מחמת שינוי הצורה מעצמותו ית', ולמה חרי בה, האף הגדול הזה. וכדי להסביר לך די באר את הענין הדק הזה, צריך לבאר מקודם, מוצא כללות התענוגים והיסורים, המורגשים בעולמנו. ותשכיל זאת, בידוע, אשר כל ענף יהיה טבעו שוה לשורשו, ולכן כל הענינים הנהוגים בשורש, יתרצה בו גם הענף ויאהב אותם ויחמדם, וכל הענינים שאינם נהוגים בשורשו, גם הענף מתרחק מהם, לא יסבול אותם, וישנא אותם, והנה חוק זה, נוהג בכל שורש עם הענף שלו, ולא יעבור. ומשום שהוא ית' וית', הוא שורש לכל בריותיו אשר ברא, וע"כ כל הענינים הכלולים בו ית',

ונמשכים לנו הימנו בהמשכה ישרה, יבושם לנו, ויונעם לנו, משום שטבענו קרוב לשורשנו. וכל הענינים שאינם מצויים בו ית', ואינם נמשכים לנו הימנו בהמשכה ישרה, זולת על פי קוטבה של הבריאה עצמה, יהיו אלו נגד הטבע שלנו, ויהיה קשה לנו לסבלם. דהיינו, אנו אוהבים את המנוחה, ואנו שונאים מאד את ענין התנועה, עד שאין אנו עושים שום תנועה, זולת בשביל השגת המנוחה. והיה זה, בשביל שהשורש שלנו אינו בעל תנועה, אלא בעל מנוחה, שאין התנועה נוהגת בו כלל, וע"כ היא ג"כ נגד טבענו והיא שנואה, עלינו, ועד"ז, אנו אוהבים את החכמה והגבורה והעושר וכל המעלות הטובות, היינו משום שהמה כלולים בו ית', שהוא שורשנו, ושונאים אנו מאוד את הפוכם, כמו הסכלות, החולשה, העניות, והבזיונות, וכדומה, היינו בשביל שאינם מצויים כלל ועיקר בשורש שלנו, וע"כ הם מאוסים ושנואים עלינו עד אין לסבול.

אמנם צריך לחקור, איך אפשר שתמשך לנו איזו המשכה, ולא תהיה ישר ממנו ית', כי אם מקוטבה של הבריאה עצמה. אלא למה דבר זה דומה, לעשיר אחד שקורא לאדם מן השוק, ומאכילו ומשקהו ומעניק לו מכסף וזהב בכל יום ויום, וכל יום מרובה משל חברו, ותבחין שהאדם הזה טועם במתנותיו העצומים של העשיר, ב' טעמים, משונים זה מזה, בבת אחת. כי מצד אחד טועם תענוג גדול לאין קץ מכה ריבוי מתנותיו, ומהצד השני קשה לו לסבול ריבוי ההטבה, ומתבייש בעת קבלתו, שהדבר מביא לו אי סבלנות, מחמת ריבוי המתנות שמרבה עליו בכל פעם. וזה ודאי שהתענוג שיש לו מן המתנות, נמשך לו ישר מן העשיר הנותן, אמנם קושי הסבלנות, שהוא טועם במתנות, אינו נמשך לו מן העשיר הנותן, אלא מתוך מהותו עצמו של המקבל, שמתעוררת בו בושה, מחמת הקבלה, ומתנת החנם, ובאמת שגם זה מסבב לו העשיר כמובן, אבל באופן בלתי ישר.

Omdat wij takken zijn die aangetrokken cq doorgetrokken
worden van E" S, zijn de dingen die zich aan onze wortel
bevinden behagen. Terwijl de dingen die niet aan onze wortel
liggen cq uit onze wortel komen ons tot last zijn en zullen
tot leed zijn.

19) Echter, het is mogelijk om een bezwaar naar voren te brengen. Aangezien deze verandering van eigenschap van de wens om te ontvangen verplichtend is om zich noodzakelijk te bevinden in de schepselen. Als dat niet zo is, hoe zouden zij doorgetrokken worden van de Gezegende en uitkomen uit de entiteit van de Schepper en te komen tot de entiteit van de Schepping. Dat het niet gevormd zou kunnen worden anders dan door de verandering van de eigenschap, zoals boven genoemd. En bovendien dat deze eigenschap om genieten cq behagen te ontvangen is de essentie van de aard van elk schepsel, dat voortvloeit uit de scheppingsgedachte. Dat is ook de mate van het goede en behagen. Zoals wij het hierboven uitgebreid over hebben gehad. Daarom heet het ook 'plaats'. Hoe kan hierover dan

worden gezegd dat het 'duisternis' heet en doorgetrokken wordt tot aspect 'dood', want die maakt in de lagere ontvangers het aspect 'oponthoud' en 'afscheiding' van het 'leven des levens'. En we moeten nog meer begrijpen. Wat is die grote vrees cq angst die komt tot de ontvangers vanwege het verschil van eigenschap met Zijn Essentie. Waarom komt de 'toorn' van Hem?

Om jou deze zeer fijne kwestie voldoende uit te leggen is het nodig om vooraf de plaats uit te leggen van het uitgaan van de totaliteit de behagen en lijden, die wordt gevoeld in 'onze wereld'.

En begrijp verstandelijk datgene dat bekend is, dat de aard van elke tak dezelfde zal zijn als zijn wortel. Daarom zullen alle aspecten die van toepassing zijn op de wortel ook bij de tak worden gewent. Die aspecten zou de tak liefhebben en aangenaam vinden. En van alle kwesties die niet gebruikelijk zijn bij zijn wortel, ook daar verwijderd de tak zich van en die zal zij ook niet verdragen en zal hen haten. Zie hier, dit is de onwrikbare wet die van toepassing is bij elke wortel en zijn tak. Dat valt niet te overtreden.

Omdat Hij, de Gezegende, de wortel is van alle schepselen die Hij schiep, zullen alle aspecten die ingesloten zijn in Hem en die aangetrokken worden naar ons van Hem in de directe aantrekking, aangenaam ruiken en zijn aangenaam zijn voor ons. Omdat onze aard dicht bij onze wortel is. Alle aspecten die zich niet bevinden in de Eeuwige en niet worden doorgetrokken naar ons in de directe doortrekking anders dan de eigen tegengestelde ingeving cq houding van de schepping zelf, zullen tegen onze aard cq natuur ingaan en het zal moeilijk zijn voor ons om ze te verdragen. D.w.z. dat wij van rust houden en het aspect van beweging zeer haten. Zoveel dat wij absoluut geen beweging maken anders dan om die rust te bereiken. Dat was zo omdat de wortel van ons bewegeloos is. Bij 'bezitter van rust cq sereniteit' is absoluut geen beweging van toepassing. Daarom is het eveneens tegen onze natuur in. En is die beweging gehaat door ons. Wij houden van de wijsheid, grootheid en rijkdom en van alle ander hogere eigenschappen omdat zij ingesloten zijn in de Gezegende, die onze wortel is.

Wij haten zeer het tegenovergestelde daarvan zoals de domheid, de zwakheid, de armoede en de schandelijkheid enzovoort. Dwz omdat zij zich geheel niet bevinden in onze wortel. Daarom zijn zij akelig en hatelijk voor ons. Zover tot wij ze niet kunnen verdragen. We dienen echter te onderzoeken hoe het mogelijk is dat er bij ons een of andere aantrekking komt die niet direct van de Gezegende komen, maar komen van de aard van het schepsel zelf. Maar waarmee kunnen we dit vergelijken? Met een rijke die een marktman van de straat roept en hem elke dag steeds meer te eten en te drinken geeft en hij hem zilver en goud toestopt. Deze mens ontdekt dat de smaak van de geweldige geschenken van de rijke komt in 2 smaken die tegelijkertijd verschillen van elkaar.

Want aan de ene kant proeft hij een groot behagen zonder einde, van de toenemende mate van de geschenken en aan de andere kant is het steeds moeilijker om de toenemende goedheid te verdragen. Hij schaamt zich in de tijd van zijn ontvangst dusdanig dat deze kwestie ondragelijk wordt voor hem vanwege de steeds maar toenemende geschenken. Het is natuurlijk zo dat het behagen dat hij van de geschenken heeft direct wordt aangetrokken door hem van de rijke die de gever is.

Echter de moeilijkheid om het te verdragen die hij proeft in die geschenken wordt niet doorgetrokken van die rijke maar door essentie van de ontvanger zelf. In hem wordt schaamte

opgewekt vanwege de ontvangst en ontvangen van geschenken om niet. Eigenlijk wordt dat veroorzaakt door de rijke, zoals begrijpelijk is. Alleen niet op een direct manier.

לפי שהרצון לקבל אינו נמצא בשורשנו, אנו מרגישים בו בושה ואי סבלנות. וז"ש ז"ל, שכדי לתקן זה "הכין" לנו בעוה"ז יגיעה בתורה ומצות להפך את הרצון לקבל על רצון להשפיע.

הסבלנות. (כ) המתבאר לנו מכל האמור, שכל הצורות הנמשכות לנו בהמשכה בלתי ישרה הימנו ית', יהי' בהם קושי להנות" אינה באמת שום פחיתות והוא נגד הטבע שלנו. ובזה תבין, שהצורה החדשה שנעשתה במקבל, דהיינו "הרצון והסרון בערכו ית', ואדרבא זהו עיקר הקוטב של בריאתו, שבלא זה אין כאן בריאה כלל כנ"ל. אמנם המקבל, שהוא קושי הסבלנות, והיינו משום שלא נמצאת צורה זו בשורש שלו, הנושא את הצורה הזו, מרגיש בה מחמת עצמו, בחינת ודו"ק היטב.

Aangezien de wens om te ontvangen zich niet bevindt aan onze wortel voelen wij daarin schaamte en ondraaglijkheid. Dat is wat de Wijzen z.l. zeiden: om dat te corrigeren werd ons voorbereid in deze wereld inspanning in tora en voorschriften om de wens om te ontvangen om te keren naar de wens om te geven.

20) Er is ons uitgelegd over alles dat gezegd werd over alle vormen en eigenschappen die naar ons worden doorgetrokken door het indirect van Hem aantrekken. Dat er moeite met hen is om te verdragen, immers; het is tegen onze natuur. En daarin zal je begrijpen dat de nieuwe eigenschap die in de ontvanger is geworden, dwz de wens om te genieten, werkelijk absoluut geen vermindering cq verslechtering of tekort is in vergelijking met de Gezegende. In tegendeel, het is de kern van de essentie van Zijn schepping. Zonder dat is hier absoluut geen schepping zoals hiervoor gezegd. Echter de ontvanger die de drager is van deze eigenschap voelt daarin vanuit zichzelf moeite om het te verdragen. Dwz omdat deze eigenschap zich niet bevindt aan zijn wortel. Wees hierop zeer aandachtig.

En daarin zijn wij geslaagd om de uiteenzetting van de wijzen te begrijpen. Dat deze wereld is geschapen omdat "Hij die eet dat niet van hem is, vreest te kijken naar zijn gezicht". Dat op het eerste gezicht is zeer vreemd cq verwonderlijk, zoals bovenstaand.

En nu zullen hun woorden zeer aangenaam voor ons worden. Dat hun intentie cq bedoeling was om te zeggen over de kwestie "het verschil van de eigenschap van de wens om te genieten" die verplicht zich bevindt in de zielen (zie hiervoor), omdat "hij die eet dat niet van hem, vreest om te kijken naar zijn gezicht", dwz een ieder die een geschenk ontvangt zich schaamt ten tijde van het ontvangst. Dit vanwege het verschil van eigenschappen met de bron; dat in Hem deze 'eigenschap van ontvangen' niet is. Om dat te corrigeren werd deze wereld geschapen, dat de Nesjama (hoge ziel) erin kwam en wordt ingebed in het lichaam.

Door zich bezig te houden met Tora en de voorschriften om het aangename te doen aan zijn Schepper, transformeert men de 'Klie van Ontvangst' van de Nesjama naar de 'Klie van Geven' (Haspa'a). D.w.z. dat van haar eigen kant zou zij niet de overvloed wensen, maar zij ontvangt de overvloed om het aangename te doen aan haar Maker, die wenst dat de Nesjamot zullen genieten van Zijn overvloed. Aangezien zij verschoond is van de wens om voor zichzelf te ontvangen (na correcties), dan vreest zij niet meer Zijn gezicht en daardoor wordt de uiterste volmaaktheid van de schepping onthuld.

De kwestie van de noodzaak en verplichting van het ontvouwen van de verstrekkende ontwikkeling tot deze wereld zal later worden uitgelegd. Dat zoals hierboven werd gezegd is

het omkeren van de eigenschap van ontvangen naar de eigenschap van het geven, en dat kan niet zijn vorm krijgen behalve dan in onze wereld, zoals ik nog zal schrijven.

רשעים משנה שברון שברם. וצדיקים ירשו משנה.

כא) ובא וראה, אשר לרשעים, משנה שברון שברם, כי אוהזין החבל בב' ראשים, כי העוה"ז נברא עם חסרון וריקות מכל שפע הטוב, וכדי לקנות קנינים צריכים אל התנועה. וידוע שריבוי התנועה מדאיב את האדם, להיותה המשכה בלתי ישרה ממהותו ית'. אמנם להשאיר ריקן מהקנינים והטוב גם זה אי אפשר, שזה ג"כ מנוגד לשורש, שהרי השורש מלא מכל טוב. וע"כ בוחרים בסבל ריבוי התנועה, בכדי להשיג מילוא הקנינים, אמנם כיון שכל קנינים ורכושם הם אך לעצמם, והיש לו מנה רוצה מאתים, נמצא בזה, שאין אדם מת וחצי תאותו בידו. ונמצאים סובלים מב' הצדדים, הן מצער ריבוי התנועה, והן מצער החסרון של הקנינים, שחסרה להם מחציתם. אבל הצדיקים בארצם ירשו משנה, דהיינו אחר שמהפכים את "הרצון לקבל" שלהם לרצון להשפיע, ומה שמקבלים, הוא על מנת להשפיע אז ירשו משנה, כי מלבד שמשיגים את שלימות התענוג ומבחר הקנינים. המה משיגים ג"כ, את השואת הצורה ליוצרה ית', שבזה נמצאים בדביקות האמיתית, ואז נמצאים ג"כ בסוד המנוחה, שהשפע מגיע אליהם מאליו, בלי שום תנועה ועמל.

“De boosdoeners verliezen dubbel en rechtvaardigen zullen dubbel erven”

21) Kom en zie dat zondaars cq boosdoeners dubbel verliezen omdat zij het touw van 2 kanten aangrijpen. Onze wereld is geschapen met tekort en leegte van alle goede overvloed cq behagen en om bezit te verkrijgen heeft men beweging nodig. Het is bekend dat een toename van de beweging de mens ergernis brengt, omdat die beweging van aantrekken van krachten tegengesteld is aan en niet direct is van de Essentie van de Gezegende. Echter het leeg blijven van bezit en het goede is ook onmogelijk. Want ook dat is in tegenstelling tot onze wortel, die vol is van al het goede. Daarom kiest men het leed van het de veelheid van bewegingen om de vulling van verkrijgingen te bereiken. Echter, aangezien al hun verkrijgingen en bezit slechts voor zichzelf zijn, en als hij 100 (Manna) heeft, dan wil hij 200, vinden we dat geen mens doodgaat waarbij de helft van zijn verlangen is verwezenlijkt.

We vinden dus dat men lijdt van twee kanten. Zowel van het leed van de veelheid van de beweging als van het leed aan tekort van verkrijgingen, dat hen voor de helft ontbreekt. Maar de rechtvaardigen zullen in hun land (hun eigen kielim) dubbel erven nadat zij hun wens van het ontvangen hebben omgekeerd cq getransformeerd naar die om te geven. En om het feit dat zij ontvangen omwille van het geven (LeHashpia) zullen zij dubbel erven. Omdat zij naast het feit dat zij de volmaaktheid van het behagen en uitverkoren verkrijgingen zullen bereiken, ook de 'overeenkomst naar eigenschap' met haar Marker, de Gezegende bereiken. Daarmee bevindt men zich in de ware samenvloeiing en bevindt men zich eveneens in de sereniteit, waarbij de overvloed vanzelf komt, zonder enige beweging en zwoegen.

פרק ה'

מחשבת הבריאה מחייבת כל הפרטים שבמציאות
לצאת זה מזה עד לגמר התקון.

כב) ועכשיו שזכינו לכל הנ"ל, יובן לנו באפס מה, עוצם יחודו יתברך וית', אשר לא מחשבותיו מחשבותינו וכו', וכל ריבוי הענינים והצורות המושגים לנו, בכל המציאות הזו אשר לפנינו, כל זה מתיחד אצלו ית', במחשבה יחידה אחת, דהיינו, מחשבת הבריאה "כדי להנות לבריותיו", אשר המחשבה היחידה הזאת, מקפת את כל המציאות באחדות גמורה עד גמר התיקון, כי היא כל מטרת הבריאה כנ"ל. והיא הפועל. כלומר, ע"ד כח הפועל בנפעל, כי מה שהוא

אצלו ית' רק מחשבה יהיה בנבראים חוק מחוייב בהכרח. וכיון שחשב עלינו להנות אותנו נתפעל בנו בהכרח הענין הזה, להיות מקבלים שפעו הטוב. והיא הפעולה. כלומר, אחר שהוטבע בנו החוק הזה של הרצון לקבל הנאות, אז מוגדרים אנו לעצמנו בשם פעולה, שמחמת שינוי הצורה הזאת, יוצאים אנו מכלל בורא לכלל נברא, ומכלל פועל לכלל פעולה, כנ"ל. והיא היגיעה והעבודה, שמחמת כח הפועל בנפעל כנ"ל, מתגברת והולכת כמות חשק הקבלה שבנו, ע"ד השתלשלות העולמות, עד לבחי' גוף נפרד בעוה"ז, דהיינו בהפוך הצורה מחי החיים, שאין בגדרו להשפיע מחוצה לו כלל וכלל, שהוא המביא לגופים את המיתה, וכל מיני יסורים ויגיעות לנשמה כמו"ש עוד. והוא ענין עבודת השי"ת בתורה ומצוות. כי ע"י הארת הקו במקום המצומצם, נמשכים השמות הק', התורה, והמצוות. וע"י העמל בתורה ובמצוות על מנת להשפיע נ"ר ליצורו, לאט לאט מתהפכים כלי הקבלה שבנו, לכלי השפעה. וזהו כל השכר המקווה לנו. שכל כמה שכלי הקבלה אינם מתוקנים, אי אפשר לנו להרחיב פינו לקבל שפעו ית', והיינו משום פחד של השתנות הצורה, בסוד מאן דאכיל דלאו דיליה בהית לאסתכולי באפיה. כי משום זה היה הצמצום הא', כנ"ל. אבל בהיותנו מתקנים את כלי הקבלה שלנו, שיהיה ע"מ להשפיע, משווים אנו בזה את הכלים ליוצרים, וראויים אנו לקבל את שפעו עד אין קץ.

והנך רואה שכל אלו הצורות ההפוכות שבכל הבריאה הזו שלפנינו, דהיינו צורת פועל ונפעל, וצורת הקלקולים והתקונים וצורת העבודה ומתן שכרה, וכו', כל זה הוא נכלל רק במחשבתו היחידה ית', הנ"ל, ובתכלית הפשטות, דהיינו "להנות לנבראיו" בדקדוק, לא פחות ולא יותר. ועל הדרך הזו הנ"ל נכללים ג"כ במחשבה ההיא, כל ריבוי המושכלות, הן המושכלות שבתורתנו הק', והן החכמות החזוניות וכל ריבוי הבריות והעולמות, ושינוי ההנהגות שבכל אחת, כל אלו יוצאים ונובעים רק מהמחשבה

HOOFDSTUK V

De scheppingsgedachte verplicht alle bijzonderheden die in de realiteit zijn achter elkaar uit te laten komen, de ene na de ander. Tot aan de uiteindelijke correctie.

22) En nu dat wij het bovenstaande waardig werden zal ons, al is het maar een klein beetje, de essentie van de eenheid van de Gezegende duidelijk worden. Dat zijn gedachten niet de onzen zijn etc. Dat alle veelheid van de aspecten en eigenschappen die door begrepen worden in deze hele realiteit die voor ons ligt, dat is allemaal dat verenigd is bij de Gezegende in 1 enige gedachte. Dwz, de scheppingsgedachte "Om zijn schepselen behagen te geven". Waarbij deze enige gedachte omringt de hele realiteit in de volledige eenheid tot de uiteindelijke correctie toe. Want dat is het hele doel van de schepping, zoals bovenstaand. Dat is het handelende, dwz door middel van de handelende kracht in hen die de handeling ondergaan. Want datgene dat bij Hem slechts een gedachte is, zal bij de schepselen de onwrikbare wet worden die verplichtend cq noodzakelijk is.

Aangezien Hij dacht over ons om behagen te geven heeft dit zich uitgewerkt in ons met alle noodzakelijkheid deze kwestie om de ontvangers te zijn de de overvloed van het goede, dat is de 'handeling'. Dwz, nadat in ons de onwrikbare wet van de wens om behagen te ontvangen werd ingeankerd, definiëren cq 'beperken' wij ons in de naam van handeling. Vanwege dit verschil van eigenschappen gaan wij uit van de entiteit van Borè (schepper)en over in de totaliteit van de schepping. Van de 'Entiteit van de Handelende' naar de 'Entiteit van Handelen', zoals hierboven gezegd.

Dat is de inspanning en het werk dat door de kracht van de 'Handelende' wordt ondervonden door hem die wordt beïnvloed cq de handeling ondergaat, zoals hierboven uitgelegd neemt stapsgewijs de hoeveelheid van het hartstochtelijk verlangen om te ontvangen in ons toe door de ontwikkeling cq ontvouwing van de werelden tot het aspect 'lichaam' dat wordt afgescheiden in onze wereld. Dwz, in tegenstelling tot de eigenschap van het "Leven de Levens". Het is niet in Zijn definitie om buiten Hem ook maar iets te geven; absoluut niets. Of dat Hij de dood zou brengen aan lichamen of allerlei soorten inspanningen voor de ziel, zoals ik nog verder zal beschrijven.

Dat is de kwestie van 'het werk van HaShem', Gezegende, in de Tora en voorschriften. Want door het schijnen van de 'kav' in de 'bepaalde plaats' (van schepping) werden heilige namen, tora en voorschriften aangetrokken. Door het hard werken in tora en voorschriften om aan zijn Schepper het aangename te doen, wordt beetje bij beetje de klie van ontvangst die in ons is getransformeerd in klie van het geven. Dat is de hele beloning waar wij naar verlangen. Zolang de klie van ontvangst niet is gecorrigeerd, is het onmogelijk onze mond te openen om de overvloed van de Gezegende op te eisen en te ontvangen. Dwz, vanwege de vrees voor 'overeenkomst naar eigenschappen'. In het geheim van "Hij die eet dat niet van hem is, vreest te kijken in Zijn gezicht". Daarvoor was de 1^e beperking (Tsiemtsoem alef), zoals hierboven beschreven.

Maar wanneer wij onze klie van ontvangst zullen hebben gecorrigeerd, zodat die omwille van het geven zal zijn. Daarmee brengen wij onze keliem in overeenkomst met hun Schepper en worden wij geschikt om Zijn overvloed zonder einde te ontvangen. En zo zie jij al deze tegenovergestelde eigenschappen in deze gehele schepping zoals die voor ons ligt; de eigenschap van 'Handelende' en "handeling", de eigenschap van 'beschadigingen en correcties' en eigenschap van het werk en eigenschap van beloning, etc.;

Alles is alleen maar ingesloten in Zijn gedachten, de Gezegende, om Zijn schepselen behagen te geven, zoals hierboven staat. Alles in de uiterste enkelvoudigheid;. Precies zo is het. Niets meer en niets minder.

Op die manier, zoals hiervoor staat, zijn eveneens in deze gedachte ingesloten de hele veelheid cq pluraliteit van de geestelijke bezigheden. Zowel de verstandelijke cq geestelijke aspecten in de Tora als de wijsheden vanuit de uitwendige wetenschappen de hele veelheid van de schepselen en de werelden en het verschil van het bestuur van elk daarvan; Al dezen vloeien voort cq komen uit slechts die ene scheppingsgedachte, zoals ik op zijn plaats zal uitleggen in het vervolg van onze uitleg.

כמו שאבאר בהמשך ביאורנו במקומם.

מלכות דא"ס, פירושה, שהמלכות איננה עושה
שם בחינת סוף.

(ג) ובהנ"ל יובן, המובא בתיקוני זוהר מבחי' המלכות דא"ס ב"ה, שע"ז נרעשו הספים מקול המתמיהים, דהיתכן לכוונת שם מלכות בא"ס ב"ה, דא"כ יש גם שם ט' ספירות ראשונות וכו'. ובדברינו מתבאר היטב, דענין הרצון לקבל הכלול באור א"ס ב"ה בהכרח, כנ"ל, הוא נקרא מלכות דא"ס ב"ה, אלא ששם לא עשתה המלכות בחי' סוף וגבול על האור א"ס ב"ה, משום שעוד לא נגלה בה שינוי צורה מחמת הרצון לקבל, לכן נק' א"ס ב"ה, כלומר שהמלכות אינה עושה שם בחי' סוף וכו', לאפוקי מאחר הצמצום ולמטה, נעשה בכל ספירה ופרצוף בחי' סוף בכח המלכות.

Malchoet van E”S: Uitleg dat de Malchoet daar geen aspect heeft van einde

23) En uit het voorstaande zal begrijpelijk worden wat gebracht wordt in “Tikkunei Zohar” over het aspect van de Malchoet van E”S, Gezegende. Er waren vele twisten en onduidelijkheden over de mogelijkheid om de Malchoet daar te benoemen in de E”S. Er zijn daar toch eerst 9 eerste sfirot etc. Met onze woorden wordt de kwestie van de wens om te ontvangen die verplicht ingesloten is in het Licht goed uitgelegd, zoals hiervoor staand. Deze wordt ‘Malchoet van E”S’ genoemd. Maar daar maakte de Malchoet geen aspect ‘Einde’ of een grens op het licht E”S, Gezegende. Omdat in Malchoet nog niet het verschil van eigenschappen werd onthuld vanwege de wens om te ontvangen, heet zij E”S, Gezegende. Dwz dat de Malchoet daar geen aspect ‘einde’ maakt, etc. In tegenstelling tot na de beperking en verder naar beneden werd in elke sfira en partsoef wel het aspect ‘einde’ ingesteld krachtens de Malchoet.

פרק ו'

אי אפשר שהרצון לקבל יהיה נגלה באיזו מהות,
זולת בד' בחינות, וה"ס ד' אותיות הויה.

כד) ונרחיב מעט את הענין הזה, להבין היטב ענין הסוף שנעשה בדבר המלכות. ונקדים מתחילה לבאר, מה שגדרו לנו המקובלים, ומובא בזוהר ותקונים, שאין לך שום אור גדול או קטן, הן בעולמות העליונים והן בעולמות התחתונים, שלא יסודר תחת סדר, של השם בן ארבע אותיות הויה. וזה מותאם עם הכלל, המובא בעה"ח, שאין לך אור בעולמות שלא יהיה מלוכש בכלי. פי', דכבר ביארתי ההבחן בין עצמותו ית', לאור המתפשט הימנו ית', שהוא רק מטעם הרצון להנות, שנכלל באורו המתפשט, שהוא בחי' שינוי צורה מעצמותו, שאין בו ח"ו הרצון הזה. ובזה נגדר אור זה המתפשט בשם נאצל, כי מסכת שינוי הצורה הזו, יוצא האור מכלל המאציל לבחי' נאצל. ומבואר ג"כ, שהרצון להנות הכלול באורו ית', הוא ג"כ מדתו של גדלות האור, והוא נק' מקום של האור, כלומר שמקבל שפעו ית' כפי מדת רצונו לקבל, וחשקו, לא פחות ולא יותר כנ"ל. ומבואר ג"כ, שענין זה של הרצון לקבל, הוא כל בחי' החידוש, שנתחדש בבריאת העולמות, על דרך המצאת יש מאין ממש. כי רק הצורה הזאת לבדה, אינה כלולה ח"ו כלל בעצמותו ית', ורק עכשיו המציא אותה הבורא ית' לצורך הבריאה. שז"ס ובורא חושך, מפני שצורה זו, היא השורש לחושך, מפני שינוי הצורה שבה, וע"כ כהה היא מן האור המתפשט בתוכה ובסבתה. ובזה תבין, שכל אור המתפשט הימנו ית', תיכף נבחן בזה ב' בחי'. בחי' א', היא עצמות האור המתפשט, טרם נגלתה בו הצורה של הרצון להנות. ובחי' ב', היא אחר שנגלתה בו הצורה של הרצון להנות, שאז נתעבה ונחשך מעט, בסבת הקנין של שינוי הצורה כנ"ל. והנה בחי' א', ה"ס האור. ובחי' ב', ה"ס הכלי. וע"כ נבחנות בכל אור המתפשט, ד' בחי', בדבר התפעלות הכלי. כי צורת הרצון לקבל, שנק' כלי אל האור המתפשט, אינה נשלמת בבת אחת, אלא בדרך פועל ונפעל. ויש ב' בחי' בפועל, וב' בחי' בנפעל, ונק' כח ופועל בפועל, וכח ופועלה בנפעל שהם ד' בחינות.

HOOFDSTUK VI

Het is onmogelijk dat de wens om te ontvangen in een
of ander bestaan onthuld zal worden anders dan in vier
stadia. Dat is het geheim van de vier letters van JHWH.

24) We zullen een beetje uitwijden over deze kwestie om goed het aspect 'Einde' (HaSof) te begrijpen, die een kwestie van Malchoet is geworden. We zullen eerst onze uitleg vooraf laten gaan door een kader dat Kabbalisten ons geven zoals dat werd gebracht in 'Zohar' en 'Tikunnim'. Je hebt absoluut geen licht, groot of klein, noch in de hogere werelden, noch in de lagere werelden, dat niet geordend is in de Naam (HaShem), JHWH.

Dat is in overeenstemming met het principe dat werd gebracht in 'Ets HaChajim'. Dat er geen licht is in de werelden dat niet is ingehuld in een klie. Uitleg; want ik heb al het onderscheid uitgelegd tussen 'Zijn Essentie' en het licht dat van Hem wordt verspreid. Dat is slechts om de reden van de wens om behagen te geven, welke wens is ingesloten in het licht dat wordt verspreid. Dat is het aspect van het 'verschil van eigenschappen' t.o.v 'Zijn Essentie'. Deze wens is er in Hem niet. Daarmee wordt dit verspreide licht bepaald door het schepsel. Door het verschil van deze eigenschap gaat het licht uit van de entiteit van de 'Bron van het Licht', de 'Emanator' en over naar het aspect van het 'geëmaneerde'.

Er wordt ook uitgelegd dat de wens om behagen te geven besloten ligt in het 'licht van de Gezegende'. Dit is eveneens de mate van de grootte van het licht en heet de 'plaats van het licht'. Dwz dat de ontvanger van de 'overvloed van de Gezegende' dit ontvangt in de mate

van zijn wens om te ontvangen en zijn hartstochtelijk verlangen om dit te ontvangen. Niet minder en niet meer, zoals hiervoor gezegd.

Het is eveneens uitgelegd dat de kwestie van de wens om te ontvangen alles is over het nieuwe aspect dat kwam bij het scheppen van de werelden; via de daadwerkelijk wijze "Iets uit Niets".

Want slecht deze eigenschap is absoluut niet ingesloten, g.v., in Zijn Essentie, Gezegende. Slecht nu bracht Hij, de Schepper hem uit ten behoeve van de schepping. Dat is het geheim van "En Hij scheidt duisternis...", vanwege het feit dat deze eigenschap de wortel is van de duisternis en het verschil in eigenschap die in haar is. Daarom is de wens om te ontvangen vaag en is zij verduisterd van het licht dat in haar is en omwille van haar wordt verspreid.

Daaruit zal je begrijpen dat in elk licht dat van de Gezegende wordt verspreid direct twee aspecten zijn te onderscheiden. Het eerste aspect is de essentie van het licht dat wordt verspreid voordat in hem de eigenschap van de wens om te genieten wordt onthuld. Het tweede aspect is nadat in hem de wens in onthuld om behagen te ontvangen. Dan is het verdikt cq verdicht, en duister geworden (de wens om te ontvangen) voor het verkrijgen van het verschil van eigenschappen, zoals hiervoor gezegd. Zie hier, het eerste aspect is het geheim van 'het Licht'.

Het tweede aspect is het geheim van 'de klie' (wens om te ontvangen cq schepping). Daarom wordt in elk verspreide licht 4 stadia onderscheiden, inzake de kwestie van beïnvloeden cq uitwerking op de klie. Want de eigenschap van de wens om te ontvangen, die 'Klie' (vat) heet van het licht dat wordt verspreid, wordt niet in 1 keer volbracht, maar volgens "Hij die handelt (licht) en dat wat de handeling ondergaat (klie)". Er zijn 2 stadia cq aspecten in 'Hij die handelt'. En er zijn 2 aspecten cq stadia in "dat wat handeling ondergaat". Zij heten 'kracht en handeling in 'Hij die handeling verricht' en 'kracht en handeling in dat wat handeling ondergaat'. Dat zijn 4 stadia cq aspecten.

אין הרצון לקבל נקבע בנאצל, אלא ע"י
התעוררותו לקבל מכה עצמו.

כה) והענין, משום שהכלי הוא שורש החושך כנ"ל, אשר הוא הפוך מן האור, וע"כ הוא מחויב להתפעל לאט לאט, ע"ד המדרגה, בדרך עילה ועלול, שז"ס המים הרו וילדו אפילה (מד"ר שמות פ' כ"ב) כי החושך, הוא תולדה מהאור עצמו, ומתפעל הימנו ע"ד הריון ולידה, שה"ע כח ופועל. והיינו, כי בהכרח, שנכלל תיכף בכל אור המתפשט בחי' הרצון לקבל כנ"ל, אלא שאינה עולה בשם של שינוי הצורה, עד שיקבע באור, זה הרצון להדיא. ולזה, לא די בחינת הרצון לקבל הנכלל באור מצד המאציל, אלא הנאצל בעצמו, מחוייב לגלות הרצון לקבל שבו, בפועל, מצד עצמו. כלומר, שמחוייב להמשיך שפע ברצונו, יותר מכפי שיעור האור של ההתפשטות שבו מצד המאציל. ואחר שנפעל הנאצל מכה עצמו בהגדלת שיעור רצונו, אז נקבעים בו החשק והרצון לקבל, ואז אפשר לאור להתלבש בכלי הזה בקביעות. והן אמת, אשר אור א"ס ב"ה מתפשט, כביכול, ג"כ על ד' הבחי' הנ"ל, עד שיעור גדלות הרצון מצד הנאצל עצמו כנ"ל, שהוא הבחי' הד'. כי בלאו הכי לא היה יוצא כלל מבחינת עצמותו ית', להיות נקבע בשם לפי עצמו, דהיינו א"ס. אמנם, בכל יכלתו יתברך, לא נשתנתה הצורה כלל, מחמת הרצון לקבל, ולא נבחן שם שום שינוי, בין האור, ובין המקום של האור, שהוא הרצון להנות כנ"ל, והם אחד ממש. והיינו דאיתא בפדר"א, שקודם שנברא העולם, היה הוא אחד ושמו אחד, שבאמת קשה הלשון הכפולה הוא ושמו, כי קודם שנברא העולם מה ענין שמו לשם, והיה לו לומר קודם שנברא העולם היה הוא אחד. אלא הכוונה, על אור א"ס ב"ה, שהוא טרם הצמצום, כי אע"פ, שיש שם בחי' מקום, ובחינת רצון לקבל השפע מעצמותו ית', אמנם בלי שום שינוי והבחן בין האור ובין המקום. והוא אחד, היינו האור א"ס ב"ה. ושמו אחד, היינו הרצון להנות הכלול שם בלי שום שינוי ח"ו כלל וכלל. והבן את אשר רמזו ז"ל "אשר שמו" בגי' "רצון", דהיינו "הרצון להנות".

De wens om te ontvangen wordt niet anders ingeankerd
in de Schepping dan door zijn opwekking om te ontvangen
uit eigen kracht.

25) Aangezien de klie is de wortel van de duisternis is, zoals bovenstaand uitgelegd, en die het tegenovergestelde is van het licht, dient de klie langzaam beïnvloed worden langs de traptreden volgens oorzakelijkheid. Dat is het geheim waarover geschreven staat; “ de wateren werden zwanger en baarden duisternis (avela)”. Want de duisternis (goshech) is het voortbrengsel van het licht zelf en wordt daardoor beïnvloed zoals zwangerschap en baren. Dat is opzich zelf de “kracht cq potentieel” en “handelende”. Dwz dat het verplichtend is dat het aspect om te ontvangen gelijk al ingesloten is in het hele verspreide licht. Maar de verandering van verschil in eigenschappen wordt niet in de Naam genoemd totdat het ingeankerd wordt in het licht. Dat is de expliciete wens. Daardoor is het voor de wens om te ontvangen niet voldoende dat het ingesloten is in het licht van de kant van ‘Bron van Licht’.

De schepping zelf is verplicht om deze wens in zichzelf te ontvangen en actief te onthullen van zijn eigen kant. Dwz het is noodzakelijk om de overvloed uit eigen wens aan te trekken en dat moet meer zijn dan de mate van verspreiding van het licht van kant van Bron. Nadat het schepsel wordt beïnvloed cq uitwerking doet gelden door zijn eigen kracht door de grootte van de mae van zijn wens, dan worden in hem het hartstochtelijk verlangen en de wens om te ontvangen ingeankerd. Dan wordt het mogelijk voor het licht om zich in deze klie permanent te zetelen.

Zo is het ook de waarheid dat het Licht E”S wordt verspreid eveneens als het ware over 4 stadia, zie hiervoor, tot de mate van de grootte van wens van de kant van schepsel zelf, zie hiervoor. Dat is het 4^e stadia. Want zo wie zo gaat het helemaal niet uit van de ‘Essentie van het Heilige’ om ingeankerd te worden in de Naam voor zelf, zijnde E”S. Echter in al het vermogen van de Gezegende veranderde de eigenschap absoluut niet door de wens om te ontvangen. Tussen het Licht en de ‘plaats van het licht’ (plaats om te genieten) wordt absoluut geen verandering geacht.

Die zijn daar daadwerkelijk een. Dwz er is geschreven in de leer van Rabbi Elizer dat voor de schepping van de wereld was “Hij is een en Zijn Naam was een”. Het dubbele in deze uitdrukking is werkelijk moeilijk. Want hoe kan er voordat dat wereld werd geschapen het aspect ‘Zijn Naam’ er al zijn? Hij had moeten zeggen dat voordat de wereld werd geschapen; “Hij is Een”. Maar het slaat op ht licht E”S, gezegend, dat voor de Tsiemtsoem is. Ondanks het feit dat daarin het aspect ‘plaats’ en het aspect van ‘wens van ontvangen’ van overvloed van ‘Zijn Essentie aanwezig zijn’ is er echter absoluut geen enkele verandering en onderscheid tussen het licht en de plaats. ‘Hij is Een’ is het Licht E”S, gezegende, en ‘Zijn Naam is Een’ is de wens om te genieten die daarin zonder (enige onderscheidbaar) verschil, g.v. is ingesloten. Begrijp goed waarover de Wijzen een hint gaven: Dat ‘Zijn Naam’ dezelfde gematria heeft als ‘Wens’, zijnde de ‘wens om te genieten’.

כללות כל העולמות שבמחשבת הבריאה,
נקרא אור א"ס. והכולל של המקבלים אשר
שם נקרא מלכות דא"ס.

(כו) וכבר נתבאר בענין סוף מעשה במחשבה תחילה, שהוא מחשבת הבריאה שהתפשטה מעצמותו ית', כדי להנות
לנבראיו. ונתבאר, שאצלו ית', המחשבה והאור הם ענין אחד. ובהו מובן שאור א"ס ב"ה שהתפשט מעצמותו, כולל את

כל המציאות שלפנינו עד גמר התיקון העתיד, שהוא סוף המעשה, אשר אצלו ית', כבר נגמרו כל הבריות בכל שלימותם והנאתם, שרצה להנות אותם. והנה זו המציאות השלמה בכל צרכה, נקראת אור א"ס ב"ה. והכולל שלהם, נקרא מלכות דא"ס.

Het totaal van alle werelden die in de scheppingsgedachte zijn heet het Licht E”S. Het overkoepelde van alle ontvangers die daar zijn heet “Malchoet van E”S”

26) Uitgelegd is al het aspect waarover staat geschreven: “het einde van een handeling bevindt zich eerst in de gedachte”, dat is de scheppingsgedachte die is verspreid vanuit Zijn Essentie, gezegende, om de schepselen behagen te geven. Het is uitgelegd dat bij Hem, de Gezegende, de ‘gedachte’ en ‘het Licht’ 1 aspect zijn. Daarin wordt begrepen dat ‘Licht E”S’, gezegende, dat van ‘Zijn Essentie’ wordt verspreid, de hele realiteit in zichzelf sluit die voor ons ligt tot de toekomstige uiteindelijke correctie (Gamar Tikkun). Dat is het einde van de handelingen cq daden. Voor Hem, gezegende, zijn alle schepselen al volbracht cq voltooid in al hun volmaaktheid en met al hun genietingen waarmee Hij wenste behagen te geven. Zie hier dat deze volmaakte realiteit in al zijn behoefte heet het ‘Licht E”S’ en is het verzamelpunt. Het overkoepelende daarvan heet ‘Malchoet van E”S’

פרק ז'

אע"פ שנצטמצמה רק מבחי"ד, נסתלק האור גם מג' הבחינות הראשונות.

כז) וכבר התבאר שהנקודה האמצעית, שה"ס הנקודה הכוללת של מחשבת הבריאה, וה"ס הרצון להנות שבה, קישט את עצמו, להשוות צורתו למאציל ביתר שאת, ואע"פ שמצד המאציל אין בו שום שינוי צורה בכל יכלתו, אמנם נקודת הרצון הרגישה בזה כעין המשכה בלתי ישרה ממהותו ית', ע"ד המשל הנ"ל מהעשיר עש"ה, וע"כ מיעטה את רצונה מהבחי' האחרונה, שהיא תכלית הגדלות של הרצון להנות, כדי להוסיף בדביקות בבחינת המשכה ישרה ממהותו ית', כמו"ש לעיל. ואז נתרוקן האור מכל בחי' המקום, כלומר, מכל ד' המדרגות שישנן במקום. ואע"פ שלא מיעטה רצונה אלא מהבחי' הד' אמנם מהטבע הרוחני הוא, שאינו נחלק לחלקים.

HOOFDSTUK VII

Ondanks het feit dat de beperking slechts vanaf het 4^e stadium is, ging het licht ook uit cq verdween van de 1^e drie stadia

27) Het is al uitgelegd dat het middelpunt de scheppingsgedachte bevat. Dat is de wens in Hem om te genieten, die zich versierde om zijn eigenschap met grotere kracht in overeenstemming te brengen. Ondanks het feit dat van de kant van de Bron er absoluut geen verandering is van eigenschap in al zijn vermogen, toch voelde de 'punt van de wens' daarin alsof het aantrekken (van licht) niet direct afkomstig is van de Essentie van de Gezegende, zoals in bovenstaand voorbeeld van de rijke, lees daar verder. Daarom verminderde zij het laatste stadium van haar wens (versieren) die de uiterste grootheid is van de wens om te genieten, om toe te voegen aan de aanhechting cq samenvloeiing in aspect direct aantrekken (van licht) van de essentie van de Gezegende, zie hiervoor. Toen verdween cq leegde het licht zich uit alle aspect van de plaats, dwz van alle vier traptreden die in die plaats zijn. Ondanks het feit dat het punt haar wens niet verminderde anders dan slechts van het 4^e stadium, is het toch de aard van het geestelijke om dat niet te verdelen in delen.

אח"כ חזר והמשיך קו אור מג' הבחינות הראשונות, ובחי"ד נשארה הלל פנוי.

כח) ואחר זה נמשך שוב אור א"ס ב"ה אל המקום שנתרוקן, אלא לא מילא את המקום בכל ד' בחינותיו, אלא רק על ג' בחי', כמו שהיה הרצון של נקודת הצמצום. ונמצא שהנקודה האמצעית שנצטמצמה, נשארה חלולה וריקנית, כי לא האיר האור אלא עד הבחי' הד', ולא עד בכלל, ונפסק שם אור א"ס. ויתבאר לקמן, ענין התכללות הבחי' זו מזו, הנוהגת בעולמות העליונים. ובזה תבין, שהד' הבחי' נכללות זו מזו, באופן, שגם בבחי' ד' עצמה, ישנן ג"כ כל ארבע הבחי'. ונמצא בזה, שגם בבחי' הד', הגיע האור א"ס ב"ה לג' בחי' ראשונות שבה, רק הבחי' האחרונה שבבחינה הד' שבה, היא בלבדה נשארה. ריקנית בלי אור, וזכור זאת.

Vervolgens keerde terug en werd een lijn (kav) van het licht doorgetrokken naar de 1^e 3 stadia terwijl het 4^e stadium leeg bleef van licht

28) Daarna trok het Licht E'S weer naar de plaats die leeg kwam, maar het vulde deze plaats niet in alle 4 haar stadia. Slecht de 1^e drie stadia werden gevuld zoals de wens was van de plaats van de beperking. We vinden dat het middelpunt dat zichzelf had beperkt hol en leeg bleef. Want het licht schijnt niet anders dan tot het 4^e stadium, en niet tot en met. Daar hield het licht E'S op. Verder zal het aspect van het in elkaar insluiten van traptreden worden uitgelegd dat van toepassing is in de hogere werelden. Daarmee zal je begrijpen dat 4 stadia die in elkaar zijn in gesloten op de manier dat ook in het aspect van het 4^e stadia zijn er ook

zijn. We vinden dus dat ook in het 4^e stadium het licht E'S komt in zijn 3 1^e stadia. Slecht het laatste stadium in het 4^e stadium blijft alleen over en is leeg zonder licht, en onthou dat.

פרק ה'

החכמה נקראת אור והחסדים מים. הבינה
נק' מים עליונים, והמלכות מים תחתונים.

כט) ועכשיו נבאר מהות ד' הבחינות עילה ועלול, המוכרחות להתפעלות שלימות הצורה של הרצון לקבל. כנ"ל, בסוד המים הרו וילדו אפילה. כי הנה באצילות יש ב' בחי' אור. הבחי' הא' נק' אור, שה"ס חכמה. והבחי' הב' נק' מים, שה"ס חסדים. כי הבחי' הא' נמשכת מעילא לתתא בלי סיוע מצד התחתון, והבחי' הב' נמשכת בסיוע מהצד התחתון, ע"כ נק' מים, שכן טבע האור שיסודו למעלה, וכן טבע המים שיסודם למטה, והבן. וגם במים עצמם ישנן ב' בחי' דהיינו מים עליונים, שהם ע"י הבחי' הב' שבד' הבחינות, שהם ע"י הבחי' הא', שבד' הבחינות.

HOOFDSTUK VIII

De Chochma heet 'licht' en de chassadiem heten 'water'.
De Bina heet 'hogere wateren' en de Malchoet 'lagere wateren'

29) Nu zullen we de essentie van de 4 stadia uitleggen naar oorzaak en gevolg, die verplicht zijn om hun volmaaktheid van de wens om te ontvangen tot stand te brengen cq uitwerking laten hebben. Zoals hierboven gezegd staat in het geheim van "De wateren verwekten en baarde zware duisternis". Want zie hier in het uitstalen van lichten zijn er 2 typen. Het 1^e aspect heet 'licht' (or), en is chochma. Het 2^e aspect heet 'water' (majim), dat is geheim van 'genade' (chassadiem). Want het 1e aspect dat omlaag wordt getrokken zonder hulp van de lageren. Terwijl het 2^e aspect wordt getrokken met de hulp van de kant van lageren. Daarom heet het 2^e aspect 'water'. Omdat in de aard van het licht het fundament boven is, en in de aard van het water zijn fundament cq bron beneden is. Begrijp dat. Ook in de wateren zelf zijn 2 aspecten, dwz de 'hogere wateren' die door het 2^e stadium (Bina) zijn van de 4 stadia. Er zijn ook lagere wateren die zijn door het 4^e stadium dat in de 4 stadia is.

ביאור התפשטות אור א"ס לד' בחינות כדי לגלות הכלי, שהוא הרצון לקבל.

ל) וע"כ יש בכל התפשטות של אור א"ס, עשר ספירות כי הא"ס שה"ס השורש והמאציל נקרא כתר, ואור ההתפשטות עצמו, נקרא חכמה. שהוא כל שיעור ההתפשטות של האור מלמעלה, מא"ס ב"ה. וכבר נודע, שבכל התפשטות אור מלמעלה כלול הרצון לקבל כנ"ל, אלא אין הצורה של הרצון לקבל נגלית בפועל, עד שיתעורר הנאצל לרצות ולהמשיך אור, יתר מכשיעור התפשטותו. וא"כ, כיון שהרצון לקבל כלול בבחי' כח תיכף באור ההתפשטות, ע"כ מחוייב האור לגלות הכח אל הפועל. וע"כ, מתעורר האור להמשיך תוספת שפע, יותר משיעור שבהתפשטותו מצד הא"ס, וזוה מתגלה הרצון לקבל בפועל, באור ההוא, וקונה צורת החידוש בשינוי צורה במעט כנ"ל, כי נעשה בזה כהה מן האור, כי נתעבה מחמת חידוש הצורה הנ"ל, וזה החלק שנתעבה נקרא בינה. וז"ס אני בינה לי גבורה, שבאמת הבינה היא חלק מן החכמה, דהיינו עצם אור התפשטות א"ס כנ"ל, אלא משום שהתגברה ברצון, והמשיכה שפע יותר מא"ס, מחמת זה קנתה שינוי צורה, ונתעבתה מעט מן האור, ויצאה בשם לפי עצמה, משיעור ההתפשטות שבה, שהיא ספירת בינה. והנה מהות תוספות השפע שהמשיכה מא"ס, בכח התגברות הרצון שלה, נק' אור של חסדים, או מים העליונים כנ"ל. מפני שאור זה לא נמשך ישר מא"ס ב"ה, כמו אור החכמה, אלא ע"י הסיוע של הנאצל, שהתגבר ברצון כנ"ל, וע"כ עולה בשם לפי עצמו, להיות נקרא אור דחסדים, או מים. והנך מוצא עכשיו בספירת הבינה, שהיא כלולה מג' בחי' אורות, בחי' א', היא אור עצמות הבינה, שהוא חלק מאור החכמה כנ"ל, ובחי' ב', בחי' ההתעבות ושינוי הצורה שבה, שקנתה ע"י התגברות הרצון כנ"ל. ובחי' ג', היא אור דחסדים שהגיע לה, ע"י המשכתה עצמה מהא"ס ב"ה.

שהוא. אמנם, עדיין לא נגמר בזה כלי הקבלה על שלימותו, להיות הבינה מעצם אור החכמה הנעלה מאוד ההתפשטות הישרה מאור א"ס ב"ה, ע"כ נגלה בבינה, רק בחי' שורש לכלי קבלה, ובחינת פועל, לפעולת הכלי. כי אח"כ, אותו אור דחסדים, שהמשיכה בכח התגברותה, שוב התפשט הימנה, ונתוספה הארה מועטת מאור החכמה. והתפשטות אור דחסדים זה, נקרא זעיר אנפין, או חג"ת, כמו"ש במקומו. והנה אור ההתפשטות הזה, ג"כ התגבר ברצונו, להמשיך שפע חדש, יתר מכשיעור הארת החכמה, שיש בהתפשטות שלו מן הבינה. ע"כ נבחנת התפשטות זו ג"כ לב' בחינות כי אור ההתפשטות בעצמו נק' ז"א או ו"ק, ובחי' ההתגברות שבו, נק' מלכות, וז"ס עשר הספירות, כתר, ה"ס א"ס. חכמה, היא אור ההתפשטות מא"ס. בינה, ה"ס אור החכמה שהתגבר להוסיף שפע, שעל ידי כן

נתעבה כנ"ל. ז"א, הכולל הג"ת נה"י, ה"ס אור החסדים עם הארת החכמה המתפשט מן הבינה. ומלכות, ה"ס התגברות הב' לתוספת הארת החכמה, יותר ממה שיש בז"א.

Uitleg van de verspreiding van het licht E" S naar de 4 stadia om de klie te onthullen die de 'wens om te ontvangen' is

30) En daarom zijn er in de hele verspreiding in het licht E" S tien sfirot, want de E" S is in essentie de wortel en de bron heet Keter. En het licht van de verspreiding zelf het chochma. Dat is de hele mate van verspreiden van het licht van boven, van E" S, gezegende. Het is al bekend dat in elke verspreiding van het licht van boven de wens om te ontvangen is ingesloten, zoals hiervoor gezegd. Maar de eigenschap van de wens om te ontvangen is niet onthuld in werking cq actie tot dat de schepping opgewekt zal worden om te wensen en om het licht meer te laten verspreiden dan de mate van zijn verspreiding. Aangezien de wens om te ontvangen is ingesloten in aspect van kracht cq potentieel direct in het licht dat zich verspreidt.

Als het zo is, dan is het licht verplicht om de kracht actief te onthullen. Daarom wordt het licht opgewekt om de toegevoegde overvloed door- cq aan te trekken meer dan de mate van verspreiding van de kant van E" S. Daardoor wordt de wens om te ontvangen onthuld in dat licht en in werking gesteld. En verkrijgt een nieuwe eigenschap met een kleine verandering van eigenschap. Want het is doffer dan het licht geworden en is verdikt geworden vanwege de nieuwe eigenschap. Dat verdikte deel heet Bina. Dat is het geheim van het geschrift "ik ben Bina, van mij is Gvoera" In werkelijkheid is Bina in essentie een deel van de Chochma. Dwz het licht zelf dat zich verspreidt van E" S, zie hiervoor.

Maar omdat zij is toegenomen aan kracht (hitgabra) qua wens en de overvloed trok meer dan de mate van het verspreiden van haar, wat meer is dan E" S. Daardoor verkrijgt zij het verschil naar eigenschap en werd zij een beetje dikker dan het licht Chochma en kwam uit op zichzelf en verkreeg een naam; dat is de sfera Bina. Zie hier de kern van de toevoeging van de overvloed die zij trok van E" S krachtens haar toename in kracht van haar wens die in haar is. Dat heet 'Licht Chassadiem' of de 'hogere wateren', zie hiervoor.

Gezien het feit dat dit licht niet direct wordt getrokken van E" S zoals bij licht Chochma, maar door de assistentie van de schepping zodat zij is toegenomen in haar wens verkrijgt zij daarom een eigen naam; 'Licht Chassadiem' of 'Water'. Nu vind je hier dat de sfera Bina 3 aspecten van het licht bevat:

1° aspect is het eigen licht van Bina dat een deel is van Chochma.

2° aspect is het aspect van haar verdikking en de verandering van eigenschap van haar, die zij verkreeg door de toename qua kracht van de wens, zie hiervoor.

3° aspect is het licht chassadiem die bij haar komt door haar eigen aantrekken van E" S.

Echter, nog steeds werd daardoor de klie van ontvangst niet volbracht tot zijn volmaaktheid, omdat de Bina in essentie van het licht Chochma is, hetgeen nog zeer verheven is en direct wordt verspreidt vanuit het licht E" S, gezegende. Daarom werd in Bina alleen het aspect van de wortel van de klie van ontvangst' (Klie de Kabbala) onthuld en wordt gezien als handelende kracht voor de verrichting cq volbrenging van de klie. Want daarna werd dat licht

chassadiem dat zij aantrok door haar toegenomen kracht van haar wens om te ontvangen weer van haar verspreid.

Hieraan werd een klein schijnen van het licht chochma toegevoegd. Het verspreiden van dit Licht Chassadiem heet 'Zejer Anpien' of ChaGa'T, zoals ik zal beschrijven op zijn plaats. Zie hier dat dit verspreide licht ook gaat toenemen in haar wens om een nieuwe overvloed aan te trekken; meer dan de mate van het schijnen van het Licht Chochma die het (3^e stadium van Bina) ontvangt. Daarom onderscheidt deze verspreiding zichzelf eveneens door twee aspecten:

Het 1^e aspect is waarbij licht dat zich op zichzelf verspreid heet 'Zejr Anpien' of 'Wa'K' (6 sfirot). En het 2^e aspect van toename van zijn kracht van zijn wens om te ontvangen die heet 'Malchoet'. Dat is het geheim van de 10 sfirot:

Kether is het geheim van E"S.

Chochma is het licht dat wordt verspreid van E"S.

Bina is het geheim van Licht Chochma dat in kracht toegenomen is om overvloed toe te voegen waardoor zij zich verdikt.

Zejr Anpien die 6 sfirot bevat (ChaGa'T NeH'J) is het geheim van licht chassadiem met het schijnsel chochma dat van Bina wordt verspreid.

Malchoet is de 2^e toename in kracht om chochma aan te trekken, meer dan het is in Zejr Anpien.

ד' הבחינות שברצון, ה"ס ד' אותיות הוי"ה, שהן כח"ב תו"מ.

לא) וז"ס ד' אותיות, דשם בן ארבע, דקוצו של יוד, ה"ס א"ס, כלומר, כח הפועל הכלול במחשבת הבריאה; "כדי להנות לבריותיו", שה"ס כלי הכתר. ויו"ד, ה"ס חכמה, דהיינו בחי' הא', שהיא בחינת הכח שבפועל, הכלול תיכף באור ההתפשטות של הא"ס. וה"א ראשונה, ה"ס בינה, דהיינו בחי' ב', שהיא בחי' יציאת הכח אל בחי' פועל, דהיינו האור שנתעבה מן החכמה כנ"ל. ואו, ה"ס זעיר אנפין, או חג"ת נה"י, דהיינו, התפשטות אור דחסדים שיצא ע"י הבינה כנ"ל, שהיא בחי' ג', בחי' כח לגילוי הפעולה כנ"ל, ה"א תתאה שבהויה, ה"ס מלכות, דהיינו הבחינה הד' בחינת גילוי הפעולה בשלימות כלי הקבלה, שהתגבר להמשיך תוספת שפע יתר מכשיעור התפשטותו מבינה, ובזה נקבעה צורת הרצון לקבל, על היכנו, והאור מתלבש בכלי שלו, שהוא הרצון לקבל, הנגמר רק בהבחינה הרביעית הזו, ולא קודם הימנה. בזה תבין בפשטות, שאין לך אור בעולמות עליונים ותחתונים, שלא יהיה מסודר תחת סדר שם בן ארבע, שה"ס ד' בחי' הנ"ל, כי בלא זה לא נקבע הרצון לקבל, שצריך להיות בכל אור. כי הרצון הזה הוא המקום והמדה של האור ההוא כנ"ל.

Vier stadia die in de wens zijn; dat is de essentie cq geheim van de naam JHWH, dit zijn KaCha" B Toe" M. (Kether, Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet)

31) Dat is de essentie cq geheim van vier letter van de naam 'zoon van vier'-de vierletterige naam. Want het stippeltje van de letter Joet is de essentie van E"S, dwz de kracht van de handelende, die ingesloten is in de scheppingsgedachte om de schepsels behagen te geven, dat is het geheim van de klie Kether. De letter joet is de essentie van Chochma, dwz het eerste stadium dat de kracht is in de handelende, welke kracht direct ligt besloten in het verspreidende licht van E"S. De eerste letter He is de essentie cq geheim van Bina, dwz het tweede stadium dat is het aspect van het uittrekken cq uitgaan van de kracht van de handelende, dwz het licht dat werd verdikt van de chochma, zie hiervoor.

De letter Wav is de essentie cq geheim van Zeir Anpien, of ChaGa'T NeHi"J (Cheset, Gvoera, Tiferet, Netzach, Hod en Jessod). Dwz het verspreiden van het licht van chassadiem dat uitkwam door de Bina (zie hiervoor). Dit is het derde stadium, het aspect van de kracht

van de onthulling van de handeling zie hiervoor. De laatste cq onderste letter H'e van JHWH is het geheim cq essentie van Malchoet, dwz het vierde stadium, het aspect van onthulling van de handeling in de voltooiing van de 'klie van ontvangst' die in kracht toenam om meer van het aanvullende licht aan te trekken dan in de mate van het verspreiden vanuit de Bina. Daarmee werd de vorm cq eigenschap van de 'wens om te ontvangen' vastgeankerend tot zijn volbrenging. Het licht dat ingebed is in zijn klie om te ontvangen is slechts voltooid in dit vierde stadium en niet daarvoor. Daarmee zal je begrijpen in alle eenvoud dat er geen licht is in de hogere en lagere werelden dat niet geordend is anders dan in de orde van de vier-letterige naam dat de essentie is van de 4 stadia zoals hiervoor gezegd. Want zonder dit zou de wens om te ontvangen niet ingeankerend worden, welke aanwezig dient te zijn in elk licht. Want deze wens is de plaats en de mate van dat licht, zie hiervoor.

אותיות י' ו' דהויה הן דקות, מפני שהן בחינות
כה בלבד.

לב) ואין להקשות על זה הרי היוד רומזת לחכמה וה' לבינה, וכל עצמות האור, שאך יש בע"ס, הלא היא נמצאת בספירת החכמה, ובינה וזעיר אנפין ומלכות, המה רק לבושים בערך החכמה, א"כ היתה צריכה החכמה, לתפוש את האות היותר גדולה בשם בן ד'. והענין הוא, כי האותיות של השם בן ד', אינן מורות ומרמזות על שיעור וכמות האור שבע"ס, אלא שהן מורות ערכי התפעלות הכלי, כי הלבן שבקלף הס"ת, מרמז על בחי' האור, והשחור שהוא האותיות שבס"ת, מרמזות על בחי' איכות הכלים. וע"כ הכתר, כיון שהוא רק בחי' שורש דשורש לכלי, לכן מרומז רק בקוצו של יוד. והחכמה, שהיא בחי' הכה שטרם נתגלה לפועל, ע"כ נרמזת באות היותר קטנה שבאותיות, דהיינו ה', והבינה שבה יצא ונגלה הכה אל הפועל, נרמזת באות הרחבה שהיא ה"א. וז"א כיון שאינו אלא בחי' כה לגילוי הפעולה כנ"ל, ע"כ נרמז באות ארוכה ודקה, שהיא ואו. שהדקות, מורה, שעדיין הויית כלי טמונה בו בכח בהעלם. ואריכות הקו, מורה שבסוף התפשטותו נגלה על ידו כלי גמור ושלם. כי החכמה לא הספיקה בהתפשטותה לגלות כלי שלם, כי הבינה איננה עדיין כלי ממש, אלא בחי' פועל הכלי כנ"ל. שע"כ רגל היוד קצרה, להורות שעדיין קצר הוא, שלא גילה ע"י הכה הטמון בו, וע"י התפשטותו, בחי' כלי שלם. וגם המלכות, נרמזת באות ה', כמו ספירת הבינה, שהיא אות רחבה, שנגלית בשלימות הצורה. ולא יקשה לך ע"ז, מה שהבינה והמלכות יש להן אותיות שוות, היינו משום שבעולם התיקון הן באמת דומות זו לזו, ושואלות כליהן זו לזו, בסו"ה ותלכנה שתיהן. כמ"ש במקומו.

Letters Joet en Wav van JHWV zijn dun omdat die slechts aspecten zijn van kracht.

32) Er valt geen bezwaar in te brengen tegen het feit dat de letter Joet verwijst cq hint naar Chochma en de letter He verwijst naar Bina. Alle essentie van het licht dat in tien sfirot is, bevindt zich toch in de sfera Chochma. Terwijl Bina, Z'A en Malchoet slecht omhulsels cq bekleedingen zijn in vergelijking met Chochma. Als het zo is dan zou de Chochma op het eerste gezicht de grootste letter van de vier letters moeten aangrijpen. Het gaat erom dat de letters van de vier-letterige naam leren en zinspelen op de mate en hoeveelheid van licht die in 10 sfirot zijn. Maar dat zij leren over de verhoudingen cq waarden van de uitwerking, beïnvloeding cq indrukken op de klie door het licht. Want het onbeschreven witte van het perkament van de Tora rol hint op het aspect licht en het zwarte dat de letters zijn op de Tora rol zinspelen op de kwaliteit van de keliem. Omdat de kether slechts de 'wortel van de wortel van de klie' is, wordt hierop gehint met het stippeltje van de letter Joet ('Koetso sjel Joet').

De Chochma, die het aspect is van de kracht voordat het tot onthulling kwam in actie, handeling cq werking; daarom wordt er gezinspeeld op de kleinste letters van alle letters, dwz de letter Joet. En de Bina waarin de kracht van handeling cq in werking uitkwam en tot onthulling kwam wordt op gezinspeeld door de letter H'e die breder is. En aangezien Z'A slechts de kracht is voor het onthullen van de handeling, daad cq werking daarom wordt hierop gehint met een lange dunnen letter; de letter Wa"v. De dunheid leert dat de wording van de klie nog is verborgen in hem door de kracht van de verhulling. De lengte van de lijn

leert dat dat aan het einde van zijn verspreiding een voltooide en volmaakte klie wordt onthuld door hem. Want de Chochma is er nog niet in geslaagd in zijn verspreiding om de volmaakte klie tot onthulling te brengen omdat de Bina nog geen ware klie is, maar slechts een aspect van een doener die een klie maakt, zie hiervoor.

Daarom is het pootje van de letter Joet (in letter He) is kort om te leren dat ie nog steeds kort is en niet onthuld is door de kracht die in hem verborgen cq verhuld is. Door zijn verspreiding komt een volmaakte klie. Ook de Malchoet wordt op gezinspeelt door de letter He zoals de sfira Bina, dat een brede letter is die onthuld is in de volmaaktheid van haar vorm. En dat moet bij jou geen bezwaar oproepen, het feit dat de Bina en de Malchoet dezelfde letters hebben. Omdat zij in de wereld van Tikkun (Atsieloet) daadwerkelijk op elkaar lijken en hun keliem aan elkaar lenen. In het geheim zoals het geschreven staat in de Tora. (Boek Ruth). "zij gingen beiden samen", zoals ik zal schrijven op zijn plaats.

פרק ט'

תנועה רוחנית, פירושה, התחדשות של שינוי צורה.

לג) עוד נשאר לבאר דבר הזמן והתנועה, שאנו נתקלים בהם כמעט בכל מלה בחכמה הזאת. אכן תדע, שהתנועה הרוחנית איננה כתנועה המוחשית ממקום למקום, אלא הכונה היא על התחדשות הצורה, שכל חידוש צורה אנו מכנים בשם תנועה. כי אותו החידוש, דהיינו שינוי הצורה שנתחדשה ברוחני, במשונה מצורה הכללית הקודמתו שבאותו הרוחני, הרי היא נבחנת, שנתחלקה ונתרחקה מרוחני ההוא, ויצאה בשם ובשליטה לפי עצמה. שבוזה היא דומה לגמרי למהות גשמית אשר נפרד ממנה איזה חלק, ומתנענע והולך לו ממקום למקום. ולפיכך מכונה החידוש צורה בשם תנועה.

HOOFDSTUK IX

‘Geestelijke beweging’ betekent de vernieuwing van de verandering van eigenschappen

33) Wij dienen nog de aspecten ‘tijd’ en ‘beweging’ uit te leggen die we tegenkomen in bijna elk woord van deze wijsheid. Echter weet, dat de geestelijke beweging niet is als een zinnebeeldige beweging van plaats naar plaats. Maar het gaat om de vernieuwing van de eigenschap cq vorm. Elke vernieuwing van eigenschappen noemen wij “beweging”. Want deze vernieuwing cq nieuwigheid, dwz de verandering van de vernieuwde eigenschap in het geestelijke, welke veranderd is in haar ten opzichte van de aan haar algemene voorafgaande eigenschap van de hetzelfde geestelijke object wordt geacht zich te hebben verdeeld en afgescheiden van dat geestelijke object en uitkwam in de naam cq macht van het ‘op zichzelf staan’. Daarmee lijkt zij volledig op de essentie van het materiële object waarvan een of ander deel wordt afgescheiden en steeds verplaatst cq bewogen van plaatst naar plaats. Daarom heet de vernieuwde eigenschap in de naam van ‘beweging’

פירושה, סבה ומסובב. זמן הרוחני פירושו, מספר מסוים של חידושי שינוי צורות, המסובבים זה מזה. קודם ואח"כ,

לד) ודבר הזמן בהגדרתו הרוחני, תבין, כי כל עיקר מושג הזמן אצלנו, אינו אלא הרגש של התנועות. כי מוח המדמה שבאדם, מצייר ומרקם מספר מסויים של תנועות, שהרגיש בהן בזו אחר זו, ומעתיקם בדמיון "זמן" מסוים. באופן, שאם היה האדם עם סביבתו במצב של מנוחה מוחלטת, לא היה יודע אז ממושג הזמן ולא כלום. והנה כן הדבר גם ברוחנים, שסכום מסוים של חידושי הצורות, הנבחנות לתנועות רוחניות כנ"ל, המסובכות זו בזו בדרך סבה ומסובב, מכנים אותן בשם "זמן" ברוחניות. וענין "קודם ואח"כ" פירושו תמיד כמו סבה ומסובב.

‘Geestelijke tijd’ betekent een bepaald aantal vernieuwingen

van veranderingen van eigenschappen die elkaar opvolgen

34) Begrijp dat elke essentie van het begrip 'tijd' bij ons is niet anders is dan het gevoel van bewegingen. Want het verbeeldend verstand dat in de mens is tekent cq weergeeft een vorm en reigt een bepaald aantal opeenvolgende bewegingen aaneen die worden gevoeld, de ene na de andere. Hij kopieert dit in het beeld van een bepaalde 'tijd'. Op de manier dat indien de mens met zijn omgeving in de toestand van absolute rust zou zijn, hij niets zou weten van het begrip tijd. Zie hier, zo bestaat het ook in het geestelijke dat een bepaalde som van veranderingen van eigenschappen geacht worden als de geestelijke bewegingen, zie hiervoor, en 'voortgevlochten' worden met elkaar op de manier van oorzaak en gevolg. Men noemt hen in de naam van tijd. En het aspect 'vooraf en daarna' betekenen altijd 'oorzaak en gevolg'

פרק י'

כל החומר המיוחס לנאצל, הוא הרצון לקבל,
ומה שיש בו יותר מזה מיוחס למאציל.

(לה) ודע, כי בחינת הרצון לקבל שבנאצל, שנתבאר היטב, שהוא הכלי שבו, תדע, שהוא ג"כ כל החומר הכללי, המיוחס לנאצל. באופן שכל הישות זולתו, מיוחסת למאציל.

HOOFDSTUK X

Elke bouwstof die betrekking heeft op de schepping is de wens om te ontvangen. Alles daarbovenop behoort tot de bron

35) Weet dat het aspect van de wens om te ontvangen die in de schepping is, wat reeds goed is uitgelegd, dat is zijn klie. En weet dat dit alle algemene bouwstof is die behoort tot de schepping. En wel zo dat elk bestaan hierbuiten behoort tot cq heeft betrekking op de Bron van het Licht.

הרצון לקבל, הוא צורה ראשונה של כל מהות,
וצורה ראשונה אנו מגדירים בשם חומר, משום
שאינו לנו השגה במהות.

לו) אע"פ שבחינת "הרצון לקבל" מובן לכאורה למקרה ולצורה במהות, ואיך תופסים אותו לחומר המהות? אמנם כן הוא גם במהויות הסמוכות לנו, שדרכינו לכנות הצורה הראשונה שבמהות בשם החומר הראשון שבמהות, משום שאין לנו השגה ותפיסה כלל וכלל בשום חומר, כי כל ה' החושים שלנו אינם מוכנים לזה, להיות המראה והשמיעה והריח והטעם והמישוש מציעים לשכל העיוני, רק צורות בעלמא של מקרי המהות, המצטיירים על ידי שיתוף פעולה עם החושים שלנו. ולמשל, אם נקח אפילו את האטומים הקטנים המיקרוסקופיים אשר ביסודות הראשונים שבאיזו מהות, הנפרדים על ידי מלאכת החמיה, הלא גם המה אינם אלא צורות בעלמא שמצטיירות כן לעינים, או ביתר דיוק, שהמה ניכרות ונבחנות לנו על ידי דרכי "הרצון לקבל ולהתקבל", שאנו מוצאים בהם, אשר על פי משפט הפעולות הללו אפשר להבחין בהם ולבודד האטומים האלו למיניהם, עד לבחינת החומר הראשון של המהות ההיא, והרי גם אז, המה רק כוחות שבמהות, ולא חומר. והנך מוצא, אשר גם בגשמיות, אין לנו מוצא אחר להבין את החומר הראשון, זולת בהנחה, שהצורה הראשונה היא החומר הראשון הנושא כל שאר המקרים והצורות הבאים אחריה, ואין צריך לומר בעולמות העליונים, אשר כל מוחשי ומדומה אינו נוהג שמה.

De wens om te ontvangen is de primaire eigenschap van heel het wezen cq de aard (Mahoet). Deze primaire eigenschap bepalen cq definiëren wij als bouwstof cq materiaal omdat we geen bevassing hebben in de Essentie.

36) Ondanks het feit dat de 'wens om te ontvangen' wordt begrepen op het eerste gezicht als een manifestatie, fenomeen cq vorm van het wezen dan wel de aard. Hoe kan men dat ervaren als de bouwstof van de wezenlijke aard. Maar zo is het ook in die objecten die ons omringen. Het is onze manier om de primaire cq oorspronkelijke vorm van de essentie te benoemen als primaire bouwstof. Omdat wij absoluut geen begrip en waarneming hebben in welke bouwstof dan ook, want al onze vijf zintuigen zijn daarvoor niet geschikt. Aangezien zien, horen, ruiken, smaak tastzin slechts worden doorgegeven aan de hersenen met de signalen van

de verschijningsvormen van de wezenlijke aard en slechts die krijgen de vorm na de aanraking met onze zintuigen.

Bijvoorbeeld indien wij de kleine microscopische atomen beschouwen die zich bevinden in de oorspronkelijke fase van een of andere essentie. Deze worden verdeeld door chemische reacties cq processen. Ook deze zijn niets anders dan de eigenschappen die door onze ogen zo worden voorgesteld. Of om preciezer te zijn; die onderscheiden kunnen worden en voor ons worden bepaald door hun manifeste door de wens om te ontvangen en zo ontvangen te worden. Wij vinden dezen in hen en kunnen gaan tot primaire bouwstof van deze materie. Wij kunnen deze atomen afscheiden naar hun verschijningsvormen tot wij komen tot de primaire bouwstof van deze wezenlijke aard.

Maar ook dan nog zijn zij de krachten van deze essentie en niet de bouwstof zelfs. En zo vind je ook dat in het materiële wij absoluut geen andere mogelijkheid hebben om de primaire bouwstof te begrijpen anders dan met veronderstelling dat de primaire eigenschap de primaire bouwstof is. Dat het de primaire bouwstof is die alle overige fenomenen en vormen bevat die eruit voortvloeien. Laat staan in de hogere werelden, waar alles dat waarneembaar en denkbeeldig is absoluut niet van toepassing is.